

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 2 • februari 2003

MARGRIET: 'HOE VERZINT IE 'T'
en 'GRENZELOOS'

WINTERSE CLUBREIS NAAR
HAMOIR-DURBUY

PROGRAMMA
OLAT-WANDELCAFE

MARKET GARDENPAD LOOPT

en ook:

Sjef Koolen, Constant Dedel,
Piet Royackers, Henri Floor,
Coos Verburg, Piet en Janny
Jansens

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl
#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
#

Secretaris:

Tijdelijk:
☎0413-475467
p/a Marinus van Roosmalen, voorzitter
#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop
#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws februari 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen.....	4
Van de Bestuurstafel: Hein Lenders.....	5
Mededelingen: wandelwegennieuws Market Garden.....	6
Programma wandelcafé.....	7
Ledenadministratie: mutaties.....	
Onze jarigen	8
Margriet: Onze wandelende reporter.....	
- Hoe verzint ie 't..... winterwandeling Waalre.....	
- Grenzeloos.....	10
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag programma.....	12
Tochtverslag Stramproy, Piet Royakkers.....	
.....	
LPS: Clubkampioenschap	13
Programma	
6 nieuwe KNAU-commissarissen.....	
25 ^e Nacht van Loon 'promotie'	14
Sectie Lange Afstand KNBLO	
Houffalize-Plombieres 2002, Sjef Koolen	
Clubreizen: programma 2003	15
- Winterse Ardennentocht Hamoir-Durbuy, Ad van Asten.....	
Voor u gelezen: Redactioneel.....	19
.....	
Constant-Op Stap in Castricum en Rhenen.....	22
Castlebar 2002, Piet Jansens	23
Grebbeinietocht, Henri Floor en Coos Verburg	27
Zandhazen moeten sneeuwvallen, Henri Floor.....	28
.....	24
Grenspalen (6): Piet en Janny Jansens	30
Winterprogramma's.....	32

Foto voorkaft: De Dommelbeemden bij Waalre

Foto's van: Ad van Asten, Piet Jansens, Theo Tromp en Henri Floor.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop,
Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

<u>Ledenadministratie:</u> Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772 <u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.	<u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎040 -2524404 <u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471298 <u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎0413-212161 <u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422	<u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> Regina jr Esther v/d Velden <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214 <u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp	<u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) a.h.van.asten@hccnet.nl <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Nellie Leijssen Corrie Tiersma
---	--	---	--

www.wandel-olat.org

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.

☎06-24175221

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN**
marietahlers@planet.nl

Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎0499-473767

☎0648327640

**Lupinelaan 27
5691 WC SON**
a.h.van.asten@hccnet.nl

Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

**Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems
Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

**Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven**

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Berselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 17 februari 2003 voor plaatsing in ons
maartnummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

februari 2003
JAARGANG 29, NR. 2

Voorwoord

Helaas, het is ons nog steeds niet gelukt om een persoon te vinden die de taak van secretaris binnen het OLAT-bestuur op zich wil nemen.

Het kan toch niet zo zijn dat binnen een vereniging met bijna 700 leden geen persoon bereid is om met ons deze geweldige club mee te komen leiden.

Mocht u zich wel geroepen voelen om in het bestuur plaats te nemen, maar niet direct als secretaris, dan is dat ook mogelijk; er staan nog steeds vacatures open.

Laat maar eens iets van u horen, of vraag om meer informatie bij een van onze bestuursleden.

Wees blij dat u de wandelsport hebt ontmoet in dit zo gestresste en jachtige leven, dat tevens ons geduld zo zwaar

op de proef stelt. Gun ons a.u.b een beetje ademruimte. En gelukkig vinden we die nog in onze geliefde wandelsport. Met wat planning kunnen we in ons kleine landje nog zoveel moois ontdekken, waarbij we vroeger nooit stil bleven staan.

De voorbereidingen voor het Market Gardenpad zijn in volle gang, zie elders in dit clubblad.

Op zondag 12 januari hebben Theo en ik een bezoek gebracht aan het trainingsweekend in Wintelre. De deelname met 42 personen kan als geslaagd worden genoemd. De deelnemers waren zelf ook zeer tevreden over wat hen geboden werd.

Noteer alvast in uw agenda: 5 april jubileumwandeling in Holten ter gelegenheid van het 95 jaar bestaan van de KNBLO, zie voor verdere gegevens het OLAT-Nieuws van januari.

Ik hoop jullie weer in grote getale te mogen ontmoeten op 16 februari bij alweer onze voorlaatste Winterserietocht in Oisterwijk.

Tot volgende maand,

Marinus van Roosmalen, Voorzitter

**Wij feliciteren de R.W.V.
Rotterdamse Wandelsport Vereniging
De oudste wandelvereniging van Nederland
met hun 75 jarig bestaan**

wsv OLAT

Van de Bestuurstafel

Door: Hein Lenders

Deze keer kan ik kort zijn, omdat tijdens de bestuursvergadering van maandag 06.01.03 geen punten werden besproken waarmee ik interessant leesvoer kan aanleveren.

Daarom gebruik ik deze mogelijkheid om u de

Jubileumtocht van de KNBLO op 05.04.03 te Holten (Overijssel)

in herinnering te brengen. Zoals u weet kunt u hieraan deelnemen.

Voor vervoer zal worden gezorgd. Voor meer uitgebreidere informatie hierover verwijst ik u naar bladzijde 6 in ons vorige clubblad onder het hoofd: 'KNBLO 95 jaar sportief op weg.' (Helaas liet de redacteur u een keus maken uit twee datums, de enige echte is echter **5 april 2003**, zoals ook duidelijk op de bijgevoegde sticker tot uiting kwam.)(red.)

Ook wil ik hier de stand van zaken vermelden met betrekking tot de overnachting in 'De Ganzenheuvel' tijdens de 4Daagse van Nijmegen dit jaar.

Op 4 januari j.l. heb ik alle deelnemers van het vorig jaar en bij mij bekend zijnde andere belangstellenden een brief met informatie gestuurd. Het resultaat daarvan is dat ik op dit ogenblik (20.01.03) reeds 100 aanmeldingen / betalingen binnen heb. Voor belangstellende leden is dit goed om te weten zodat teleurstellingen zo veel mogelijk vermeden kunnen worden.

Het is momenteel nog niet bekend hoeveel plaatsen er voor OLAT beschikbaar zijn, maar één ding is zeker:

VOL IS VOL.

Van Arnold van de Graaf ontving ik bericht dat hij het momenteel rustig aan zal doen vanwege een geconstateerde tumor op zijn rechterlong. Op oudjaarsdag 2002 heeft hij de laatste bestraling van een kuur gehad en in februari a.s. zal hij van zijn arts vernemen of en in hoeverre zal blijken of die bestraling een gunstig effect heeft gehad.

Arnold blijft optimistisch en hoopt met de 4Daagse weer van de partij te kunnen zijn, al is het maar om de sfeer van de 4Daagse, 'De Ganzenheuvel' en de 4Daagse Kerkdienst te proeven.

Zo'n 4Daagse opvatting verdient waardering. Daarom roep ik alle Ganzenheuvelbezoekers en andere belangstellenden op om Arnold een kaartje te sturen.

Het adres is: Arnold van de Graaf, Parallelweg 116, 5223 AP Den Bosch.

Tot de volgende keer en als altijd.....blijf wandelen.

Hein Lenders

Ter Gedachtenis aan

Leen Foederer – Bevers

Zij mocht slechts 70 jaar worden.

Slechts kort duurde haar lidmaatschap van onze wandelvereniging, maar ze had er zin in en uit alles bleek dat ze nog heel lang met ons mee wilde wandelen.

Vooral tijdens de clubreizen leerden wij haar kennen, als een spontaan mens met een vlotte babbel.

Ook tijdens ons jubileumfeest genoot zij met volle teugen tot in de late uurtjes.

Wij wisten niet dat het een afscheidsfeest van haar zou zijn.

Wij wensen haar man Christ, kinderen en kleinkinderen veel sterkte bij het dragen van dit onverwachte afscheid.

**Bestuur en leden van Wandelsportvereniging
Ollandse Lange Afstandtippelaars**

WANDELWEGENNIEUWS

Door: Theo Tromp

Momenteel is het rustig aan het wandelwegenfront van de twee bestaande OLAT-paden, we krijgen af en toe enkele bestellingen voor gidsen. Voor het Market Gardenpad is de trein in beweging gezet.

MARKET GARDENPAD

Vlak voor het afsluiten van het jaar 2002 ontvingen we bericht van de gemeente Sint-Oedenrode, dat zij ons initiatief steunen en een subsidie voor het wandelpad toekennen. Een tweede verrassing was een brief van de gemeente Groesbeek, die onze aanvraag vorig jaar had afgewezen, maar die ons verzoek in heroverweging heeft genomen.

Het gemeentebestuur van Groesbeek heeft alsnog een positief besluit genomen en laat ons weten dat zij het project zullen steunen.

Arthur van Essen, (emeritus hoogleraar toegepaste taalkunde en amateur-historicus aan de universiteit van Groningen) te Eelde heeft in het ANWB-blad Toeractief een traject wandeling beschreven van het Britse gedeelte van de operatie Market Garden. Geert Bakker, werkzaam bij de ANWB, heeft beide projecten bijeen gebracht.

Bekeken zal worden of dit in een gezamenlijke gids opgenomen kan worden.

Aan de eerste verkenning van het traject is begonnen en eind januari zal er een eerste bijeenkomst zijn van de werkgroep, die de voorbereidingen gaat treffen. Marten Hogeweg heeft toegezegd zijn medewerking te geven aan de intekening van de route en de vormgeving van de gids. We zijn erg blij met deze toezegging.

Ook met het pas opgestarte routebureau van het Brabants bureau van Toerisme, de Samenwerkende Regio Eindhoven en de VVV-Meijerij e.o. is contact en daar staat men positief tegenover het pad en er zullen zeer binnenkort gesprekken volgen.

Wanneer u dit bericht leest heeft mogelijk ook het gesprek met Burgemeester Welschen van Eindhoven plaats gevonden en kunnen we komen tot een commissie van aanbeveling.

We houden u op de hoogte.

OPENING MARKET GARDENPAD

Het Market Gardenpad zal worden ingewandeld met een meerdaagse wandeling in de periode van 17 t/m 21 september 2004. Het zal een speciale tocht worden waarbij onderweg, buiten enkele kransleggingen, ook enkele overzichtsboarden zullen worden onthuld.

Deelnemers aan de openingstocht moeten er rekening mee houden, dat zij bij een aantal plechtigheden aanwezig dienen te zijn. Men zal er bovendien rekening mee moeten houden dat er twee dagtrajecten zullen zijn van rond de 50 kilometer. We overnachten in een jeugdherberg en in andere groepsaccommodaties.

Bekeken zal worden of er een mogelijkheid is om slechts op één dagtraject mee te wandelen.

Op zaterdag 18 september zal 's avonds de Lichtjeswandeltocht in Eindhoven worden gehouden.

De eerste dag wordt er gewandeld van Lommel naar Valkenswaard.

De tweede dag gaat het naar Nijnsel. Op deze dag wordt een bezoek gebracht aan het museum De Bevrijdende Vleugels en 's avonds zullen we aanwezig zijn bij de bevrijdingsfestiviteiten in Eindhoven

De derde dag zal een lange dagtocht zijn en zullen we de omgeving van Grave bereiken.

Tijdens de vierde etappe zullen we het Nationaal Bevrijdingsmuseum in Groesbeek aandoen en in de omgeving van Driel de dag beëindigen.

De vijfde en laatste etappe gaat via Oosterbeek (Airborne Museum) en Wolfheze naar Arnhem.

Deze openingswandeling willen we met 60 personen maken, onder voorbehoud dat er voldoende overnachtingsruimte gevonden wordt.

De aanmelding voor dit meerdaagse evenement zal in 2003 uitsluitend open staan voor OLAT-leden.

Mochten er in 2004 nog plaatsen vrij zijn dan mogen ook niet-leden zich inschrijven.

Ondanks het feit dat de deelnameprijs (vermoedelijk ca. €120,-) nog niet bekend is, kan men zich als OLAT-lid reeds vrijblijvend aanmelden door het overmaken van €25,00 op giro 214962 t.n.v. OLAT-wandelwegen te Weert en zich schriftelijk aanmelden via de post c.q. e-mail, voorlopig bij Theo Tromp.

Mocht u tegen die tijd niet mee kunnen of willen dan krijgt u natuurlijk uw geld terug mits u voor 1 juli 2004 deze beslissing neemt.

Wilt u meewerken als vrijwilliger door een traject te gaan onderhouden meldt u zich dan alvast aan.

WANDELCAFE / OLAT-TREFPUNT

Vanaf maart gaan we maandelijks starten met een contactavond. Deze ontmoetingen worden op een donderdagavond gehouden. De inhoud is steeds een wandeling, een speciale activiteit en een gezellig samenzijn. **Aanvang 19.00 uur einde ca. 22.30 uur.** Kosten €0,50 voor leden en €1,50 voor niet-leden. (voor enkele activiteiten kan een hogere bijdrage gevraagd worden)

Donderdag 20 maart Café Tapperij De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur Start wandeling 7 à 8 kilometer

20.45 uur Mijn wandeling naar Santiago

de Compostela sprekers zijn:

- Sjef Koolen en Ad Verbakel

- Jo en Simon Willems

- Margriet Fischer

21.45-22.00 uur forum: Sjef Koolen - Jo Willems - Margriet - Ad Verbakel

22.00-22.30 uur gezellig samenzijn.

Voorlopig programma (onder voorbehoud)

Donderdag 17 april 'Café Barrier', Aalsterweg 262, 5644 RK Eindhoven

Kaartlezen en kompas door: Jan van de Ven

Donderdag 15 mei

Een voettocht naar Rome door: Jan Knol

Donderdag 19 juni 'Café Tapperij' De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

Blaren prikken, voeten aflakken door: Willem Schoonhen en Deborah Tromp

Donderdag 17 juli 'Forum De Ganzenheuvel', Ganzenheuvel 56, 6511 WD Nijmegen

Tijdens de Vierdaagse Nijmegen (alleen gezellig samenzijn.)

Donderdag 21 augustus

Wat zit er in een trekkersrugzak, wandelvakantie, foto's en uitwisseling info

Donderdag 18 september 'Café Barrier', Aalsterweg 262, 5644 RK Eindhoven

Dia's Tour de Mont Blanc door: Piet Knoester

Donderdag 16 oktober 'Café Tapperij De Zwaan', Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

IML-tochten

Donderdag 20 november 'De Kruik', Hoekstraat 52, 5674 NP Nederwetten

Beugelen en oud Hollandse spelen (€3,- p/pers)

Van de commissies:

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen:

Jo van Lieshout uit Heeswijk; Truus van Pijnappels v/d Camp uit St.-Michielsgestel;

Corrie Schaap uit Eindhoven; Sophie Jacobs Hintzen uit Rosmalen; Peter Mariën uit Bladel;

Leny Hendriks uit Deurne.

Adreswijziging:

M. de Heus Ridder, nieuw adres: Pr. W. Alexanderstraat 8 4116 CM Buren

Aanmeldingen:

Diny van Hoof Mathijs de Layenlaan 5 5622 BM Eindhoven 06-01-1951

Joop Schijf Om en Bij 59 2512 XM Den Haag 18-09-1932

Frank Weimar Salderes 137 5682 EP Best 03-03-1961

Leo van der Heijden Stadhuisplein 223 5461 KR Veghel 20-01-1942

Rina van der Heijden Stadhuisplein 223 5461 KR Veghel 09-10-1942

Theo van Veen Nieuwerfseweg 35 5662 TT Geldrop 05-06-1941

Betsie van Mil Doornappel 5 5491 KG St.-Oedenrode 07-02-1951

Job van Mil Doornappel 5 5491 KG St.-Oedenrode 20-06-1949

Opzeggingen:

Ferdi en Francien Schmidt uit Oss, Sumatha Thakurta uit Veghel.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

februari

15	Toon van Wordragen	Weert
	Piet Royakkers	Nuenen
16	Carlien van Woensel O.W.M.-Middelbeers	
	Frank Koster	Hilversum
17	Ad van der Waal	Bergen op Zoom
18	Gerrie Makkink	Eefde
	Mart Buijtels	Helmond
	Boudewijn Verhaar	Son
	Harry Bakkers	Geldrop
20	Sjef van de Berg	Budel
21	Hans Bontekoe	Den Bosch
	Henny van Megen	Opheusden
	Jo Promper	Helmond
	Annie Timmermans	Liempde
22	Jan van Berkel	Erp
	Corry vd Burgt	Son
	Anne Radder	Poortugaal
	Louk Labout	Amsterdam
23	Sjaan Selten	Mill
	Conny Nakken	Weert
	Gonnie Kessler	Son
24	Servee Derks	Leiden
25	Theo Tromp	Weert
	Niels Martens	Rijsbergen
26	Alie Houthuyzen	's Gravenhage
27	Harrie Rooymans	Nuenen
	Ellie Perham	Eindhoven

	Peter van Dijk	Oisterwijk
28	Theo Klanke	Heeze

maart

1	Ton Schenkelaars	Veldhoven
2	Cor Vile	Erp
	Anneke Helder	Delft
	Herman Dekker	Eindhoven
	Jan van Daltsen	Eindhoven
3	Minea Westermann	Eindhoven
	Frank Weimar	Best
4	Margriet van den Boogaard	Berlicum
5	Henk van den Boom	Wijchen
7	Maria Koetje	Eindhoven
9	Frans Mostert	Maassluis
10	Rob Vaessens	Deventer
	Cor van der Heijden	Geldrop
	Tonnie de Boer	Asten-Ommel
	Jan Ronner	Utrecht
	Marijke Leenders	Aarle-Rixtel
	Marie Kuiper	Eindhoven
11	Hannie Sterken	Helmond
	Frits Mennen	Heteren
12	Vera van Dongen	St.-Michielsgestel
	Pieta van Boxmeer	Boekel
14	Gerard Verspeek	Weert
15	Jaap Blanken	Veldhoven
	Anneriet Janssen	Beek en Donk

MARGRIET

ONZE WANDELENDE REPORTER

Hoe verzint ie 't?

Toen Ad Verbakel mij tijdens de 'grenzeloze' met pretoogjes kwam vertellen hoeveel problemen hij moest overwinnen, maar tegelijkertijd hoeveel plezier hij daaraan beleefde bij het uitzetten van de OLAT-winterserietocht in Waalre, stond voor mij vast dat ik die tocht zou gaan lopen. Even na achten kan ik vertrekken. Het is dan nog een beetje donker.

Over het mooi geplaveide kerkpad, langs de kerk die in de steigers staat, een eerste vogel als een schim in de lucht, een volle maan die op weg is naar de west-einder; binnen 250 meter lopen we op een zandpad en zijn we 'buiten'.

Achtereenvolgens zijn de volgende geluiden te horen: een kraaiende haan, mekkerende geiten, blaffende honden, overvliegende gakkende ganzen en krassende kraaien.

We lopen door een krekengebied, steken de O.L. Vrouwebrug over en aan de oostelijke hemel speelt zich een boeiend kleurspel af. De kleuren variëren van paars via roze naar oranje als de zon even na half negen zijn eerste streepje laat zien, op hetzelfde mo-

ment dat de hoge toren die we al een tijdje in zicht hebben ons

toont hoe hoog hij is. (82.6m) Of hij nog hoger gaat worden, kan ik niet zien, maar het naastliggende St. Jozefziekenhuis valt erbij in het niet.

De bordjes van Natuurmonumenten geven aan dat we in het Dommeldal lopen, en na een weiland te hebben overgestoken lopen we langs een slingerend zandpad langs de oever van de sterk meanderende Dommel.

Dan word ik ingehaald door een stel lange benen behorend bij Paul uit Zaandam die met een grote ruzzak loopt te trainen voor zijn volgende etappe op de E8. De E8 loopt van Amsterdam naar Wenen. Totale afstand 2000 km. Hij zit nu op eenderde: in Koblenz.

Paul, kunnen we daar een verslag van verwachten? De eerste wagenrust ligt op een mooi plekje met picknickbankjes aan een ven, waarop een dun laagje ijs ligt; rondom is in het gras wat witte rijp te zien.

Na de rust liggen nog meer vennen in een parkachtig gebied en een beek waar we over het sluisje mogen om daarna onze tegenliggers aan de overkant te kunnen toezwaaien. Dan volgt een glibberig modderpaadje langs een slootje.

Nu komen we in wat opener gebied, het is licht bewolkt en aan de Turfweg ligt een kolossale manege die gelukkig vanwege zijn groene kleur niet zo opvalt tegen de bosrand.

Hier liggen de zandgronden, bebost met grove dennen, zo nu en dan verrassend afgewisseld met een landbouwperceeltje. Vanwege de heuvels zijn veel mountainbikers op het pad.

Aan het eind van de Zandstraat staat een toren met een Harry Potterhoed, die hoort bij het dorpje Steensel waar de caférust is.

Vanuit de verte lijkt het een tulpenveld, van dichtbij blijkt het een veelkleurige coniferenkwekerij te zijn. Het ziet er in ieder geval fleurig uit en even later lopen we weer langs een beek waar aan de sluis zelfs een ketting zit, die ons echter niet kan stoppen. En weer zwaaien we naar onze tegenligger, dit keer Ton van Andel, die me even later met grote stappen voorbij stuift. Wat gaat die snel!

Volgende obstakel is een immense omgevallen boom, waar ondanks de grappige plaatsing van de pijl niet overheen valt te klimmen. (compliment voor de pijlers)

Even na 12 uur, als ik een stukje samenloop met de redacteur van dit prachtige clubblad krijgt hij een telefoontje van Dini die meldt dat er al 890 inschrijvingen zijn (het worden er uiteindelijk 934). De wagenrust is dan al in zicht en de koffie is bruin.

Na de rust loopt een betonnen fietspad kaarsrecht tussen de velden door waar 's zomers de maïs weer hoog zal staan. Ik bedenk dat ik deze vergezichten ook bijzonder kan waarderen.

Weldra lopen we in de bossen in de buurt van Bergeijk over weer zo'n paadje waarvan je denkt: hoe verzint ie 't?

Mijn gevoelige neus registreert een vieze brandlucht, maar gauw loop ik alweer te genieten van een paadje waar jaar na jaar afgevallen eikenbladen zorgen voor een lekkere zachte humuslaag. Het is zo stil in het bos. De meesjes in de bomen maken een iel geluid, ergens ver weg hoor ik brullende motoren en het begint zacht te spetteren. Als ik de eerste straat van Westerhoven doorloop hoor ik een kanarie fluiten, zie de spitse torens van het mooie kerkje en vind de caférust.

Het Keersop wordt overgestoken, maar de Beekloop niet, daarvoor draaien we af om hem te volgen tot de vijvers van HSV Servatius waar zonder toestemming van boven niet mag worden gevestigd. Nadat we die voor driekwart hebben gerond lopen we een ruime kilometer over een kaarsrechte weg, dan volgt een kaarsrecht zandpad van een kleine kilometer langs een afrastering

hem naar het St. Jozefziekenhuis gebracht. De prognose is een gebroken elleboog en nog wat kneuzingen. De arm van Albert zit nu in het gips verpakt en het zal wel enkele weken duren voor alles weer netjes aan elkaar zit. We wensen Albert veel sterkte en we zien hem graag weer snel op onze paden terug.

GRENZELOOS (Margriet)

Van sinterklaas kreeg ik dit jaar een voilerecorder, speciaal om mijn redactiewerk met nog meer precisie te kunnen doen. Daarom krijgen jullie voor deze ene keer een verslag in telegramstijl. In het volgende verslag zal ik weer mooie volzinnen maken.

Na een lift van Theo te hebben gekregen naar

Loek/Lodewijk

Luyksgestel, werd Loek bij de slagboom afgezet om zijn werk als parkeerwachter te gaan uitvoeren, en ging ik om 8.00 uur van start op de 30 km-afstand van de grenzeleze tocht op 27-12-2002.

Na een start in het donker begint het te regenen. Nadat ik bedreigd heb met mijn paraplu houdt het op, en ik zie bij schemering een hert over het pad wegschieten. Om 8.56 uur loop ik langs grenspaal 191. Het gebied is een beetje heideachtig, er loopt ook een wit-rood-gemarkeerde route, en het begint weer te regenen.

waarachter zich een keur aan speel- en klimtoestellen bevindt, die de nieuwsgierigheid prikkelt. Ook de achterzijde van dit geheimzinnige complex wordt verkend en dan stevenen we af op de St. Valentiuskapel die midden in het veld staat.

Het begint te waaien, de wind heeft vrij spel in de boomtoppen, twee wankelende dennen omarmen elkaar kreunend; zachtjes ruist de regen.

Hetzelfde zandgebied als vanmorgen wordt opnieuw doorkruist en onder steeds slechtere weersomstandigheden wordt de soeppost bereikt. Daarna zal het Dommeldal weer worden overgestoken en dat gaat via de camping aan de Volmolen, waar de Dommel heftig onderdoorstroomt. Aan het eind van de geweldige mooie route (een topper! hoorde ik iemand zeggen) krijgen we nog wat asfalt voor de kiezen, maar dat doet echt niets af aan deze fantastische winterserietocht in Waalre

Een voorspoedig herstel wensen wij:

Albert van der Schans, die tijdens deze winterserietocht heel ongelukkig ten val kwam. Een passerende automobilist was heel behulpzaam en bracht Albert bij de EHBO-post. Hierna heeft Toon

Het ruikt naar kerstbomen, een sliert wandelaars, gedeeltelijk onder paraplu's, slingert zich door het bos. Hier is de grote stille heide, alleen druppels tikken op de plu. Het is heuvelachtig en ik loop tussen de uitgebloeide paarse heide. Bij pijl 32 komt er een echte berg in zicht.

De vorm van het pad zet zich voort in het meanderen van de brug, ik weet niet over welk kanaal. Een stukje verderop gaat het pad via een aantal stammetjes weer naar beneden, waar een watergebied is aangelegd. Het is trouwens verboden te vissen (afd. Bos en Groen). Lommelse Sahara. Zo, daar ging ik bijna!. Links een meertje, het begint te waaien, nog meer regen, tot nu toe heel weinig asfalt gehad. Alleen langs de kant liggen grote stukken asfalt naast het pad. Er is weer prima gepijld. Hein en Ad hebben dat gisteren gedaan onder net zulke slechte weersomstandigheden als nu. De paraplu waaide in de sloot, de pijlen waren nat, Hein had griep en beiden waren te laat voor het kerstdiner. Petje af!! Er ligt een hoop rommel in het bos, stukken plastic, vuilnis, en aan de rechterkant staat een vreemd bouwsel met een berg zand erachter.

Het lijkt hier wel een stortplaats, er liggen stukken hout, asbestplaat. Verder is het een mooi glooiend terrein, met kleine plukjes mos, het heeft wel iets weg van een golfterrein.

Na een pittige heuvel met los zand, uitzicht op een groot meer; het ziet eruit alsof ze het onder hebben

laten lopen, of het afgegraven is. Het is vooral weids hier, nog geen blubber gehad, alleen los zand. Ik loop nu op het strandje af. Kabbelend water tegen het zand, grote bellen op het water van de regen, meerkoetjes; het waait behoorlijk, maar het komt van achter, dus dat hindert niet zo erg met de paraplu. De meesjes maken zich druk in de bomen, verder is het hier best wel stil. De tocht is grenzeloos, de regen eindeloos. Ik kom nu in weidegebied, kleine beukjes, omgeploegde aarde, een modderig pad, het lijkt Holland wel.

Sanering Dommelbekken, mede gesubsidieerd door de Europese gemeenschap. Klagloop.

10.15 Scoutsheem, eerste rust. Herstel, geen rust. Zonneweelde, rust. De temperatuur hierbinnen is tropisch. Het verzorgingsteam heeft rode koontjes, en in een hoekje heeft men een fleurige parapluwekerij aangelegd.

Een futuristisch gebouw, met twee heel hoge torens, met kabels, ik weet alleen niet wat eraan hangt, een grote ronde koektrommel..... Het is een sporthal!

We komen door de villawijk van Lommel. Er staat een mooie rose boom in bloei.

Links van mij het kanaal, onder mij blubber. Na de rust in de parochiezaal, tevens startlokaal voor de Belgen, het kanaal overgestoken, dan over het fietspad langs het kanaal. De kraaien opereren hier in koppels van twee. Grote Fossé, riviertje.

Na de rust geen regen meer gehad, jas uit, paraplu weg, de vogels zingen, volgens mij gaat de zon zo meteen ook nog schijnen. Na het kanaal aan de rechterhand een tijdje te hebben gevolgd, loop ik nu weer over een grote heide, het zal wel dezelfde zijn als vanmorgen, maar het ziet er nu een heel stuk anders uit omdat het niet meer regent.

En het is stil....

Heel in de verte klingelt een of andere wals, net zo'n irritant geluid als dat ding in Winterberg.

Langs een modderpaadje, beek overgestoken. Fietsknooppunt de Kolken. Verder langs de beek. Door landelijk gebied met bijbehorende geurtjes. Water-

beschermingsgebied, het begint weer te regenen. Pijl 32, we zijn weer terug bij het kanaal. Kanaal Bochoolt-Herentals.

Stilstaand water, een soort ven, met dikke plukken mos erin, gifgroen. Blubber. (Na een poosje stilte omdat ik heb lopen kletsen): wandelbrug weer over, langs een meertje, het is nog ongeveer drie kilometer. Ik passeer

weer dezelfde huisjes als op de heenweg. Blokkendozen om de vakantie in te vieren.

Langs een kerststal met levensgrote beelden, mooi gemaakt.

2.50 uur Na nog wat pittige heuveltjes tussen omgezaagde boomstammen door Zwarte bergen weer in zicht. Vies, nat, baggerig, maar MOOI!! Aantal deelnemers 715 vanuit Holland en bijna 900 uit België.

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Spelregel:

De enige regel die wij erop nahouden is dat wij om 10.00 uur starten. Vaak is dat bij een café of restaurant en ook onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Omdat dat laatste niet altijd mogelijk is neemt iedereen zijn lunchpakketje mee.

Vanzelfsprekend vinden niet alle horeca ondernemers het even leuk dat meegebrachte boterhammen dan in de zaak genuttigd worden. Maar wat is er leuker dan midden in het bos of aan de rand van een ven te picknicken?

De routes zijn rond de 20 km, het tempo is ± 5 km per uur en er wordt af en toe even stil gestaan bij wat we in de natuur tegen komen. Meestal zijn we tegen 15.30 uur weer terug en babbelen sommigen wat na bij een drankje.

Veel wandelplezier en tot ziens bij een van de tochten.

Truus van Vessem

Winterprogramma Dinsdagwandelingen 2003

Datum	Route	Plaats	Adres
18 feb. 2003	Meulenhairoute 2	Mierlo	Café de Cuyt, Burg. Termeerstraat 50
4 mrt. 2003	Weerterbos	Weert	Café de Wildenberg, Eindhovenseweg 101 A2 Afslag tussen afrit 37 en 38
18 mrt. 2003	Cartierheide	Eersel	Parkeerplaats camping 'Ter Spiegelt', Postelseweg 88
1 apr. 2003	Hagelkruisroute	Aarle-Rixtel	Café 't Heuveltje, Dorpsstraat 86
15 apr. 2003	Winkelstraatroute	Lierop	Café 't Jagershuis, Hogeweg 2

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers, tel. 0495-535848

Wandeling op dinsdag 26 november 2002 rond Stramproy

Door: Piet Royakkers (uit Nuenen)

Ik ging vanmorgen op tijd van huis en hield er rekening mee dat ik op weg naar Stramproy in een file terecht zou kunnen komen. Als passagier had ik Annie Stoop en in Mierlo kwam ook Jan van der Zanden ons gezelschap houden. En zo reden wij met ons drietjes via Lierop, langs de Zuid-Willemsvaart en Nederweert, naar Weert en vandaar verder naar het grensplaatsje Stramproy.

Na een kop koffie in café 'Wies en Toon', op het Kerkplein, begonnen we om ongeveer 10.00 uur aan de Eikelenbosroute, een wandelpad van ongeveer 20 kilometer. Het was goed wandelweer, wel bewolkt maar het bleef de hele dag droog en het was niet koud. We waren in totaal met dertig personen, waarvan 15 dames en 15 heren: een mooiere verdeling kon dus niet.

Als eerste wandelden we op de Stramprooyerheide, een prachtig gebied. Dit voormalige heide- en stuifzandgebied is in het begin van de twintigste eeuw beplant met grove dennen. Het bosgebied wordt afgewisseld door gras- en landbouwland.

Natuurmonumenten verbouwt hier op ecologische wijze winterrogge. Kunstmest en chemische bestrijdings-

middelen worden niet gebruikt, zodat tussen het graan diverse akkerkruiden voor komen, zoals de klaproos en akkerviooltjes. Sommige veldjes zijn zo klein dat men er geen gewassen op teelt, zodat ze begroeien met ruigtekruiden waar allerlei soorten vlinders en bijen op afkomen. Om deze begroeiing in stand te houden, worden deze veldjes om de 3 jaar gemaaid en het maaisel afgevoerd.

Het naaldbos wordt stilaan omgevormd tot een meer natuurlijk bos. Er leven verschillende soorten vogels zoals mezen, vinken en spechten. In de poelen langs de grensweg leven de alpenwatersalamander en ook de komsalamander en de kleine watersalamander. Verder vindt men er de moerassprinkhaan.

Gelukkig treft men hier, her en der verspreid, nog heideveldjes waar de zeldzaamste soorten heide groeien, en daaronder zijn de kruipbrem, zandblauwtje en de klokjesgentiaan te vinden.

Op onze wandeling kwamen we onder meer langs de standaardmolen 'St. Jan', die dateert uit 1783 en die in zijn historie werd verplaatst van Meulendaal naar de Molenweg. De laatste molenaar op deze molen was Leo

van de Winkel, die hier van 1908 tot 1978 zijn beroep uit oefende. De molen heeft een hout geschubt front.

Om ongeveer halfvier kwamen we aan de finish. Na nog een drankje, reden we zeer voldaan over deze wandeldag terug naar huis.....

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Voorlopig klassement Clubkampioenschap 2003 per 20 januari

1	1230 Klaas Bakker	10	535 Cees Lambregts
2	1010 Hanny Klumpkens	11	515 Ron Timmermans
3	740 Kees Lambregts	12	485 Bert Timmermans
4	700 Piet de Ruijter	13	445 George van den Boogerd
	700 Sjef Koolen	14	375 Hugo Prinsen
	700 Theo Klanke		375 Michel van Krimpen
7	685 Rolf Craanen		375 Ad Martens
8	635 Marcella Creemers	17	325 Wim van Gemert
9	570 Marco Timmermans	18	150 Paul Koks

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2003

Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2003

16 februari	Zaandam	prestatiewandeling	30 km	LAT	vlgs. prestatietabel
28 februari	Monnickendam	Euraudax 6 km/u	100 km	Euraudax	300 punten
02 maart	Rotterdam	prestatie/wedstrijd	10 km	RWV	slotkans verbetering res.
08 maart	Roosendaal/Zevenbergen	Zuidwesthoek	100 km/80 km	Zdwesthoek	300 punten + 100/80 pt + 80 km bonus <13 uur 100 km bonus <17 uur
09 maart	Olland-St.-Oedenrode	Prestatie/wedstrijd	5-20-35-50 km	OLAT	05 km: 250 pt + bonus 20 km: 200 pt + bonus 35 km: 350 pt + bonus 50 km: 500 pt + bonus
16 maart	Leende	Winterserietocht	alleen 60 km	OLAT	finish 250 punten
22 maart	Amsterdam-Hoorn	Prestatie	42.195 mtr	LAT	finish 100 punten + goud: 200, zilver: 175, brons: 150 punten
12 april	25° Nacht van Loon op Zand	Prestatie	15 uur	HvB	finish 15 uur 300 pt + km-bonus boven de 95 km
19 april	Sittard	Kennedymars	80 km	KMS	finish 380 pt. + bonus < 13 uur
25 april	Dordrecht	Kennedymars	80 km	RWV	finish 380 pt. bonus < 13 uur
26 april	Haarlem	Euraudax	100 km	Euraudax	300 punten

Als u lid bent van wsv OLAT en met succes hebt deelgenomen aan bovenstaande tochten, dan moet (mag) u zich melden voor ons clubkampioenschap. Telefoon 0499-473767 of e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

De stand van ons clubkampioenschap wordt wekelijks op woensdag bijgewerkt en is te vinden op de OLAT-website.

6 nieuwe KNAU-commissarissen bij de L.P.S.-sectie van OLAT

In de drukke maanden die achter ons liggen vonden 6 leden van onze wandelsportvereniging de tijd zich te concentreren op diverse technische aspecten in de atletieksport. Tijdens een vijftal cursusavonden bij de Atletiek Vereniging Fortuna '67 te Reusel en de daaruit volgende 'huiswerkurtjes' konden zij voldoende kennis opdoen om aan het eind van de cursus de proef van bekwaamheid met succes af te leggen.

De voorzitter van OLAT (Marinus) feliciteert de zes geslaagden met het behaalde succes en de redactie van OLAT-Nieuws sluit zich hierbij aan.

De nieuwe commissarissen kunnen nu o.a. worden ingezet bij de organisatie van onze snelwandelwedstrijden in Olland en het Internationaal Wandelweekend.

De nieuwe KNAU-Commissarissen zijn:

Mariet Ahlers, Conny Nakken, Deborah Tromp, Joop Krul, Paul Canters en Ad van Asten.

25e Nacht van Loon op Zand

In het weekend van 12 op 13 april 2003 organiseert wandelsportvereniging Hart van Brabant voor de **25^e maal de Nacht van Loon op Zand**.

Zondag 12 januari ging de inschrijving van start.

Voor de 15 uur durende wedstrijd geldt een limiet van 90 kilometer voor de dames en voor de heren is dat 95 km. Mocht men dit limiet niet halen dan krijgen deelnemers die de 15 uur uitlopen alsnog een diploma met de afgelegde afstand.

Voor sportieve mensen, die al eens een 80 kilometer gelopen hebben, is dit een kans om de sprong te wagen naar het iets grote(re) werk!

ESTAFETTELOOP

De organisatie wil deze JUBILEUM Nacht van Loon op Zand niet 'zo maar' voorbij laten gaan!

Deze 25^e editie van de 'Nacht' stellen zij daarom open voor **estafetteams**...

De teams mogen bestaan uit 2 tot maximaal 15 personen. Per team dient een afstand te worden afgelegd van 75 kilometer als kwalificatielimiet. Zij zijn dan ook op zoek naar verenigingen, sportverenigingen of wie dan ook, die een team op de been willen en kunnen brengen.

Durf je de 15 uur niet SOLO aan, dan is dit de kans om toch eens mee te doen aan de Nacht van Loon op Zand.

Voor wsv Hart van Brabant zal uw deelname bijdragen aan een fantastisch jubileum onder het motto:

Een LOPEND LOON OP ZAND

Informatie en inschrijfformulieren zijn verkrijgbaar bij: wsv Hart van Brabant

Ad Leermakers, van Salmstraat 43, 5175 CE Loon op Zand

Sectie Lange Afstand KNBLO

De Sectie Lange Afstand kende de volgende onderscheidingen toe:

Super Long Distance Walker:	039	Jan de Lange	RWV	
25 x Long Distance Walks:	09	Hanny Klumpkens	OLAT/RWV	proficiat

Houffalize-Plombières

Door: Sjef Koolen

Al een paar dagen tevoren zit je toch regelmatig oplettend naar teletekst te kijken hoe de weersverwachting in België is en dan voornamelijk in de Ardennen. Vanuit Houffalize of Plombières, in de Ardennen, wordt jaarlijks een herdenkingswandeloctocht van 110 km georganiseerd.

In 2002 was de start van de tocht op 13 december in Houffalize. In Weert haalde ik bij het station eerst nog 3 personen op die met mij in de auto verder reisden naar België. Op dat moment was het nog heerlijk zonnig weer, maar toen we van Plombières met de bus naar Houffalize werden gebracht, regende het alweer. De vraag rijst dan welke kleren doe je aan op het eerste traject, want pas na 60 km kun je beschikken over je tas met reservespullen.

Toen we vertrokken was het droog en een beetje mistig en dat weertype hebben we tijdens de hele tocht gehouden, dus het was heerlijk wandelweer.

Om klokslag 18.45 uur ging groep 1 met 28 personen van start. Ook hier zijn de deelnemersaantallen ver terug gelopen, want er waren nu groepjes met slechts 10 deelnemers. Groep 1 had een sterke baankapitein; deze man liep namelijk tijdens de 28 uur van Roubaix 228 km bij elkaar. Aan zijn tempo was dat ook duidelijk te merken, want zijn gemiddelde lag nu ook dichterbij de 7.6 km/u dan bij de aangegeven 6.7 km/u. En Bernard Jacob, zo heet de man, is zo'n loper die niet achterom

kijkt of iedereen wel kan volgen, dat laat hij over aan de laatste man, bij deze groep is dat Marc Collinet.

Persoonlijk vond ik deze tocht een echte uitdaging: de zwaarte van het parkoers, de prachtige kerstverlichting die de bewoners langs de route hebben aangebracht, het uren achtereen lopen in het pikkedonker langs en door dichte bossen met het roepen van bosuilen als enige afwisseling.

Onze wandelclub OLAT was hier slechts vertegenwoordigd door 3 wandelaars, naast mijzelf waren dat Rolf Craanen, die 2 groepen lager was gestart, en Claude Herman, die ik persoonlijk goed ken en ik denk dat hij op dit moment wel de sterkste OLAT-lange afstandloper is, want hij presteerde het om deze tocht met 3 man heen en terug te lopen, waarbij hij op de heenweg zijn rugzak mee droeg. Dat zijn toch bij elkaar 220 km non-stop.!

In de mooiste dorpjes hadden we een korte binnepauze, zoals in: Tavigny, Cherain, Joubuval, Arbrefontaine, Basse Bodeux. In La Gleizie hadden we, na 60 km, een uur verplichte rust. We kregen hier brood met spek en gebakken eieren aangeboden. Ik ben een van de gelukkigen die daarna ook meteen in slaap valt tot het fluitsignaal klinkt en we nog 5 minuten over hebben voor we vertrekken.

De tocht gaat dan verder via Spa, Tiège, Limbourg, Welkenraedt naar Plombières.

Daar aangekomen nemen we een heerlijke douche en krijgen we van de organisatie nog een warm bord met macaroni aangeboden. Dan keren we voldaan naar huis terug.

Ik vind het nog steeds erg jammer dat de indrukwekkende plechtigheden op de diverse kerkhoven voor

de jongens, die tijdens het Ardennenoffensief aan het einde van de tweede wereldoorlog gesneuveld zijn, zijn afgelast. Deze jongens verdienen dat toch wel, en het was ook de aanleiding waarom destijds deze tocht is ontstaan.

OLAT - CLUBREIZEN

Programma 2003

08 maart	GR 5	La Reid - Stavelot	28 en 18 km
26 april	GR 56	Monschau - Krinkelt	30-18-14 km
14 juni	GR 57	Comblain-Latour - Barvaux	28-19-15 km
23 augustus	GR AE	Polleur - Remouchamps	28 en 20 km
27/28 sept.	GR 56	Schönberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg) andere datum!!!!	
25 oktober	GR 573	Eupen - Botrange	23 en 17 km

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON**; het nummer staat op de deelnamelijst.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

WINTERSE ARDENNENWANDELTOCHT NAAR DURBUY

AD VAN ASTEN

We mogen niet aan dit verslagje over een Ardense winterwandeling beginnen voordat we het initiatief van Coby Cissen hebben genoemd dat zij tijdens onze lustrumbijeenkomst nam, en ons bestuur dat deze uitdaging aannam met het geven van haar fiat aan een extra clubreis naar de Ardennen, die alzo op zaterdag 11 januari kon plaatsvinden.

Al een hele week is het winter in onze streken en dat belooft veel moois voor onze clubreis naar de Ardennen. En nu maar hopen dat er sneeuw ligt op de 'bergen'. In de nachtelijke uren staan we op de bus te wachten, de oren vriezen me zowat van het hoofd, maar 'de rest' houd ik voldoende beschermd tegen Siberische omstandigheden. Bij Leende nemen we Tjeu en Piet nog aan boord en rijden dan naar Weert, waar zes passagiers opstappen en de bus ook meteen vol is. Met een kwartiertje vertraging kan chauffeur Frans ons allemaal de beste wensen meegeven in het nieuwe clubreizenjaar van OLAT, en zijn wij op weg naar Hamoir, waar

de wandeling vandaag zal beginnen. We zijn bij de OLAT-chauffeurs van de Firma van Hoof altijd in goede handen; ook vanmorgen rijdt Frans gewoon aan de eerste afslagaanduiding naar Hamoir voorbij om ons vervolgens binnen de kortste keren op de bestemde plaats voor te rijden.

Toon van Wordragen heet ons welkom en we krijgen de routebeschrijving aangereikt. In de afgesproken Taverne is koffie te krijgen, maar aan 'ons' is het al meteen duidelijk dat hier niet 1,2,3 in een kopje voor ons zal staan. We schuiven de spullen aan ons lijf weer op z'n plaats en gaan op stap zonder 'dat spul'. Hamoir is een klassiek stadje met een neogotische kerk uit 1842. De gebroeders Del Cour zijn hier geboren, de

een werd een beroemd beeldhouwer en de andere de bekende schilder Jean-Gilles Del Cour. Grafvondsten van opgravingen op de naburige Timbeuheuvel kan men bezichtigen in een plaatselijk museum.

Om kwart over 10 dwarsen we de indrukwekkende brug over de Ourthe in Hamoir. Er ligt voldoende sneeuw om ons het gevoel te geven dat we aan een echte winterwandeling zijn begonnen. 'Ons groepje' bestaat vandaag uit: de twee Pieten, Joop, mijzelf en af en toe is ook Willem 'present'. Omdat 'wij' in zijn voor zoveel zielen zoveel vreugde, kunt u ons ook regelmatig treffen in een grotere formatie, of dat komt omdat we toevallig worden ingelopen of omgekeerd laten we u gissen! Piet van Bommel wordt 'benoemd' tot spoorlezer, dus onze 'rechte koers' is verzekerd.

Het is nog te donker om het oorlogsmonument op de foto te zetten, daarom verlaten we met de GR 57 na een paar momenten ook maar het rechte pad. En, na nog geen twee minuten heb ik het al door, dat wordt 'succes hebben', de ramen beginnen al aan te slaan! Hadden we niet beter de normale weg naar Lassus kunnen volgen!?

Al zigzaggend 'gaan' we naar boven en zelfs Joop houdt nu even zijn mond. De beschrijving belooft ons mooie vergezichten op de vallei en vooral bij 'Guai' schijnt het uitzicht uitzonderlijk te zijn. Bij mij lopen echter de tranen uit het haar en de 'ruitjes' zijn van matglas! Maar, net als de adem begint te stikken, bereiken we ons 'hoogtepunt'.

Ik mag niet hopen dat Toon nog eens op het idee komt om ons dit pad in omgekeerde volgorde te laten 'bewandelen', want is de bestijging van dit heuveltje vanaf

Hamoir al geen niemendalletje, de afdaling ervan naar Lassus tart elke beschrijving. De duik gaat ongeveer in een soort van '25° cascade' naar beneden. De hard bevroren richels zijn licht besneeuwd en ongelijk. Je moet er op bedacht zijn dat je elk moment voor engeltje kunt gaan spelen.

Piet bemerkt mijn technisch probleem en maakt m'n stok zo'n 25 cm langer, dat helpt inderdaad en m'n 'ski'-houding komt al meteen beter in de 'rem'-stand. Terwijl ik voetje voor voetje naar beneden ga, kijk ik maar niet naar boven om te zien hoe het de rest van de groep vergaat, maar beneden gekomen merk je direct dat iedereen wel zo'n beetje de jeugdige heldendaden als 'gekoesterde illusies' met zich meedraagt!

De eerste 2.5 km zitten erop en wij genieten weer met volle teugen van de omgeving. Het kabbelend geluid van de nu weer rustige rivier is geruststellend en het heerlijk zonnetje geeft de natuur al een beetje de voorjaarsuitstraling. We lopen langs een vreemde, maar indrukwekkende rotsformatie, die daar zonder enige aanleiding 'neergelegd' is.

Tijdens dit stukje van de wandeling vind ik zelfs even tijd om wat 'zakelijk' te buurten met Henny v/d Haring -het meisje dat op ons vorige clubblad even om het hoekje komt kijken-. Het is namelijk niet niks dat ze op nieuwjaarsdag samen met wandelgenoten deelnam aan de zeeduik in Scheveningen. Misschien treffen we

haar in de toekomst ook nog op een 'hoger plan' in ons clubklassement, zeker nu ze weet wie 'Klaas' is en hoe ver Amsterdam te voet van Tilburg af ligt!

Als we weer een kapelletje zijn gepasseerd, in het opschrift lees ik iets van: 'Sy of Sta.Coby!', in ieder geval een bijzonder aandachtspunt op deze speciale clubreis, mogen we weer de rotsen op. Op de helling staat een bankje, op de zitting ligt een laagje sneeuw, laat het maar zo! Boven zijn de vergezichten indrukwekkend en we verzoeken de Heer dat het zo mag blijven en dat we daar niet naar beneden hoeven!

Een grotere groep van onze club haalt ons in, hierbij zijn een aantal jongens die we voor het eerst 'in de bergen' mogen ontmoeten. Ze zien er nog 'stralend' uit en we laten ze daarom rustig hun gang gaan. Inderdaad hebben we ze daarna nog geregeld getroffen!

Een 'Hollands stel' komt juist van 'onze volgende berg' op de begane grond en ik vraag 'het' of 'het' nog ver is. Nou, dat ligt er aan waar we naartoe moeten. Van Durbuy heeft 'het' in ieder geval gehoord en dat schijnt nog ver te zijn! Na wat eenvoudig omhoog lopen, volgt een abrupte afdaling, waarschijnlijk heeft hier de padenmaker ook niet precies geweten hoe hij aan het geheel een mooi vervolg kon geven. Eigenlijk is het meer op een ongemakkelijke manier afdalen in een gat en dan lopen we weer door een prachtig laantje de berg af naar het volgende dorp. We hebben de koffie aan het begin van de tocht laten schieten en zijn er nu toch wel aan toe. Een gesloten café blijkt toch open te zijn, maar dicht omdat ze een groep verwachten. Daar les je de dorst ook niet mee, en we zijn weer weg. We wandelen langs de mooie oever van de Ourthe naar het plaatsje Logne. Hoog op de rotsen ligt hier de ruïne van het Chateau-Fort de Logne.

Even opletten, want er is een afsplitsing van de route, maar dat staat keurig aangegeven. We halen de achterblijvers van de korte afstand in, net op het moment dat we weer een heuveltje mogen nemen. De stijging bestaat ditmaal uit een berg die door een asfaltweg in tweeën is verdeeld. Boven gekomen zijn we weer een

grote groep en we verkennen met z'n allen een weiland dat uiteindelijk toch maar een uitgang blijkt te hebben. We lopen over een bevroren, ongelijk pad, dat ligt bezaaid met losse steenslag. Enkele grote opgravingen hebben dit gebied cultuurhistorisch interessant gemaakt. Voor ons zijn op dit moment echter de bouwkaveltjes onderwerp van gesprek en als we de huisjes aan de voorkant passeren stijgt daarmee zelfs de geraamde prijs zienderogen!

Omdat Piet 'vroeger' boomkunde in zijn pakket had, blijkt nu elke boom ineens een bijzondere uitstraling te hebben, maar de echte vallen zelfs bij 'leken als wij' in het oog.

Even is de Ourthe uit ons gezichtsveld verdwenen en blijkt de Aisne een goede vervanger te zijn, als ze het niet geschreven hadden zou het ons niet zijn opgevallen.

Nadat in de twintiger jaren al enige opgravingen hadden aangetoond dat hier bijzondere sporen uit het verleden te vinden zijn, ging men zo'n 30 jaar later wat grondiger te werk en zo kwam men tot de ontdekking dat dit gebied werd bewoond door nomaden uit zuidwestelijk Frankrijk, die ivoor bewerkten afkomstig van mammoettanden.

Een van deze bijzondere ivoren vondsten had de vorm van een kever en wordt uitgelegd als een vrouwelijk sekssymbool te zijn geweest. In de loop der tijden hebben er ook jagers in de grotten geleefd tot ze werden

gebruikt als begraafplaats en weer later als verblijfplaats voor zwijnenjagers.

In Juzaine kunnen we aanleggen in een niet onaardig restaurantje. Er zitten al meer van onze 'Hollanders' binnen, maar dezen zijn wel van het 'zachte soort'. Als we de koffie op hebben, komen er steeds meer groepjes binnen en voor Piet is het even schrikken als hij hoort

dat Francien het even heeft begeben. Weldra meldt de achterhoede echter dat Francien al door de verzorgers is opgehaald en dat er verder niets aan de hand is. Gelukkig maar.

Het fraaie winterzonnetje blijft ons vergezellen, en veel van m'n verpakking blijkt toch overbodige ballast te zijn, maar ja, je hebt het en dan wil je er ook mee voor de dag komen. Onder m'n echte jas had ik ook nog een OLAT-overtrekje, waarin je je zo'n 20 jaar geleden graag liet fotograferen!

Het parkoers blijft onveranderd interessant en de tranen

verlaten het lichaam overvloedig, zeker wanneer we weer opwaarts gaan. De vergezichten over de omgeving zijn fantastisch en zo af en toe moet je dan toch proberen dat vast te leggen op de digitale schijf. Een echtpaar van onze clubtocht vindt de omgeving zo magnifiek dat ze het niet kunnen laten om er op een picknickmanier van te genieten!

We volgen nu veelal een recht pad over de beboste kam van een heuvel, die Mont Pele genoemd wordt, maar die ook bekend is als Rote of Mont des Pins en dat slaat op de beplanting van deze helling met de zwarte grove den zo'n 150 jaar geleden. Ter afwisseling van de bossen vindt men hier weilanden met de 'dolomiet' als ondergrond. Het geheel is in 1990 uitgeroepen tot natuurreservaat 'Mont des Pins'. We komen in Bomal, nu met de uitstraling van een aantrekkelijk vakantiecentrum, maar vroeger schijnt de plaats ook al belangrijk geweest te zijn als: heerlijkheid! Wat is het verschil? Ik kan niet nalaten even de samenvloeiing van de twee rivieren Aisne en Ourthe vast te leggen

Even voorbij de bebouwde kom van Bomal, waar het ene huis al antieker is dan het andere: 'En kijk nou eens die school', kan Joop niet nalaten op te merken, 'die hadden ze bij ons al 50 jaar geleden afgebroken, maar hier wordt toch nog anders met 'geld' omgesprongen', verlaten we de harde weg en gaan weer de hoogte in.

De stijging is niet al te spectaculair, maar des te moeilijker omdat er juist een heel bos gekapt is en de stammen nog her en der over het 'pad' verspreid liggen. Wij komen dan op de top van een hoogvlakte waar de wind wel enige vat op ons heeft. Hier merken we vandaag voor het eerst dat het nog hartje winter is. De veldweg is bijna onbegaanbaar omdat het niet meer is

dan een harde bevroren gleuf tussen afrasteringen aan weerszijde. Door het weiland kom je dan toch iets vlugger vooruit.

Als we 'de top' overgaan zien we ook meteen onze verzorgingspost opdoemen. Dat 'oranje tentje' begint ook in het buitenland al bekendheid te krijgen en de erwtensoep met worst, die Frans vanmorgen al beloofd heeft, staat inderdaad te dampen in de ketel. Naast het heerlijke bakje soep krijgen we van Dini nog een sneetje 'koek toe', vast een traktatie aangeboden door Willem 'onze bekwame koekenbakker'.

Piet is ook blij dat hij Francien hier weer in blakende gezondheid treft. En zo kunnen we op stap voor de laatste 5.5 km en dat moet te doen zijn in een goed uurtje!

We lopen nu langs een bosrand en komen bij een weiland waar we eerst een slootje over moeten om dan in een hoekje van het weiland te proberen droogvoets een alleraardigst beekje over te komen. En dat lukt nog ook!

Piet van Bommel is vandaag in prima conditie en hij verdwijnt samen met Joop langzaam uit ons zicht. Wij komen op een pad dat vooral door de steenslag moeilijk begaanbaar is. Dan is daar nog een gehucht met een opvallende afvalhoop, of die dienst doet als mesthoop van de plaatselijke boerenstand of als gemeentelijke stortplaats laat zich raden, de lokale optrekjes hebben echter een keurige uitstraling en zullen zeker in de

De thuisreis verloopt voorspoedig. Een heerlijke, extra clubreis in een winterse sfeer is geslaagd. We danken de initiatiefneemster Coby, de commissie en het bestuur voor de toestemming en organisatie, de verzorging en chauffeurs voor de toewijding en verder iedereen voor het prettig samenzijn.

We ontmoeten elkaar weer op de tocht van 8 maart als we op de GR 5 gaan wandelen van La Reid naar Stavelot. ***Vergeet ook niet de datum van het clubweekend een week te verschuiven in je agenda, of nog beter: meld je nu al aan bij Toon voor het clubweekend van 27/28 september als we gaan wandelen bij Schönberg en St. Vith en de nacht daar zullen doorbrengen in een Jeugdherberg.***

VOOR U GELEZEN (onder redactie van de Redactie: Margriet-Peter-Ad)

Alweer twee pelgrims naar Santiago de Compostela: Deze keer was het vertrekpunt de Achelse Kluis. Het gaat om Kees Hoeks en Fons van der Zee uit Valkenswaard.

De pelgrimage vond plaats van 11 april tot 9 juli 1999. Kees heeft hier een boek over geschreven "Tijdstappen", waarin hij zijn ervaringen als pelgrim combineert met een terugblik op de naoorlogse samenleving in de Kempen, maar speciaal in zijn geboortedorp Bergeijk. Het is te koop bij de betere boekhandel.

toeristische belangstelling staan. Het plaatsje heet: Warre.

We nemen daarna nog een heuveltje, lopen dwars over een soort kampeerterrein waarvan de huisjes de naam chalet dragen. Dan lopen we langs de flank van een berg, komen bij een kapelletje met een beeltenis van de Maagd die nu weer eens een Spaanse klank in haar naam heeft. Het uitzicht op Durbuy is bewonderenswaardig en de laagstaande zon geeft het geheel een sprookjesachtige uitstraling.

Aan onze rechterhand ligt een gebouwencomplex dat dienst doet als 'recreatief verblijf' en Willem zegt zich toe daar nog eens aan te kloppen. We wandelen over de boulevard langs de Ourthe, het kleinste stadje van Europa binnen, zien voor ons een berghelling die vandaag 'gelukkig' niet meer aan de beurt komt, maar ik maak nog wel vlug een plaatje van het kasteel als bewijs dat we er geweest zijn.

We moeten ons afmelden bij een frietkot, maar de deur klemt en we gaan verder het stadje in. We ontmoeten een groepje dat de laatste kilometers per bus deed, wijzen hen het frietkot en zoeken zelf een gezellig plekje. Piet laat zich nog lekker maken door een Belgisch broodje en die uitdaging laat hij niet voorbij gaan. Wij vinden 'ons kroegje', bewonderen na afloop nog even het mooi verlichte plein en melden ons vervolgens voldaan en op tijd bij de bus.

- Zo'n betere boekhandel zou bijvoorbeeld de reisboekwinkel "Landschap" kunnen zijn, deze is gevestigd op de Kleine Berg in Eindhoven. De winkel wordt geëxploiteerd door Frank Hovers (39). Hij was eerst assistent-bibliothecaris, maar vond dat werk saai, en zag hier een grotere uitdaging in. Soms moet hij doorverwijzen naar collega's, maar zijn ambitie is de grootste specialist in Nederland te worden. Dat belooft veel voor onze leden, waarvan toch zo'n 70% in de regio Eindhoven woont.

- Misschien wel de ideale reisgenoot: hij jengelt nooit, balkt alleen bij onraad en laat het niet afweten als vervoermiddel. Er is nu dus een boekingskantoor, waar je een wandelvakantie met een ezel kunt regelen, tel. 0525-680358/ internet: www.ezelstal.nl. Er is een probleem voor de betere? wandelaar: de maximale dagafstand is 15 kilometer. Toch weer een heel andere manier om het Pieterpad of de Zuiderzeeroute te bewandelen!

- Beurs: Van 8 t/m 10 maart wordt in de Amsterdamse RAI de Op Pad beurs georganiseerd. Het Wandelplatform zal hier met een stand aanwezig zijn. Ook op 6 april wanneer de wandelmarkt in de Beurs van Berlage wordt gehouden zal het wandelplatform-LAW erbij zijn.

- EWV wil wandelen over de grenzen heen: Drie opmerkelijke initiatieven kwamen tijdens de jaarvergadering van de EWV aan de orde. De Europese Wandelorganisatie wil op zondag **12 september 2004** op diverse plaatsen in Europa gaan wandelen over de grenzen heen. Onder het motto: 'Cross-border walking', zullen in grensgebieden door twee of meer aangesloten organisaties dergelijke evenementen worden opgezet. Na veel jaren van voorbereiding is nu eindelijk een Europese gedragscode vastgelegd. De eerste stelling luidt: 'Ons gemeenschappelijk Europees erfgoed wordt gekenmerkt door verscheidenheid, welke wij zien als een groot goed. Als wandelaar is het ons doel om stapvoets Europa met zijn verscheidenheid in natuur, cultuur en volkeren te ontdekken.'

In 2005 zal de wandelstichting in Nederland 25 jaar bestaan, volgens Frans de Kok (secretaris) een goede reden om de Conferentie 2005 in Nederland te houden. Dit voorstel werd met applaus aangenomen.

Onlangs heeft ir. Pieter Loos afscheid genomen als voorzitter van de Stichting Wandelplatform-LAW, totdat in het voorjaar een nieuwe onafhankelijke voorzitter wordt gekozen, zullen de honneurs worden waargenomen door: Harm Piek

- 4 Januari 2003 was een historische dag voor WS'78. Toen organiseerde zij haar 250ste winterserietocht. Degene, die ze allemaal gelopen heeft, heeft dan 10.000 kilometer afgelegd. WS'78 heeft een top 10 gepubliceerd van de mannen en de vrouwen met de hoogste kilometerstand. Slechts een persoon heeft alle tochten gelopen: Cor van Drunen (1 bij de mannen). Bekende namen in de lijsten: 3 Constant Dedel met 9680 km. 10 Henri Floor met 8760 km. Bij de vrouwen: 1 Ria Vredenburg met 8600 km. 2 Coos Verburg met 8280 km. 5 Riek van Hattum met 7200 km. De plaats waar het vaakst is gestart is Maarn (25 keer, altijd de sluitingstocht van de serie). In onze regio waren de populairste plaatsen: Oss (4x), Vught (4x) en Oisterwijk (3x).

Inspiratie: inspiratie voor een wandelvakantie vind je o.a. op www.ontrack.nl en verder op de website van diverse aanbieders, maar zeker ook bij de adverteerders in ons clubblad: wandelorganisatie RWB, Trans-World; LeTouriste; JAGO Travel of bel voor de VakantieBewaarGids.

- Projectgroepen gaan nieuwe wandelorganisatie 'smoel geven': Het volgende team staat gereed om de KNBLO-WON in woord en beeld te brengen.

* Hans van Egdome is de integraal projectleider van het 'project vitalisering wandelsport'. Hij trekt ook de kar bij de afronding van 'realisatie fusie'.

* Jan Boot zal naast adviseur van het Bondsbureau optreden als deelprojectleider voor 'infrastructuur bond en regio'.

* Antoin de Brouwer neemt het meerjarenplan 2004 – 2010 voor zijn rekening en zal dan ook het jaarplan 2004 aansturen, samen met Xander Koesen van het Bondsbureau.

* Bas Schutte en Wim van 't Westeinde gaan samen voor 'Op weg naar de Ideale Wandelsportvereniging 2004 – 2010'.

* Erik Holtman neemt namens 'Sportscan' het marktonderzoek voor zijn rekening.

* Lian Witteveen gaat zich richten op kadervorming en opleiding waarmee in 2003 zal worden begonnen met het opleiden van het nieuwe fenomeen: 'Accountmanager'!

We horen er meer van.....

- Symposium 'Nederland wandelt verder'

De KNBLO en Wandelorganisatie Nederland organiseren op zaterdag 22 februari een wandelsymposium op Papendal. De nieuwe Bond in fusie werkt hard aan de vitalisering van de wandelsport in Nederland. De impuls van

de breedtesport biedt ons hierbij geweldige kansen. De onderwerpen zijn dan ook: gezondheid, sport en bewegen en het brede scala aan wandelmogelijkheden. De inleidingen worden gegeven door

Mr. Hans Blankert, voorzitter NOC*NSF

Mr. Guido van Woerkom, hoofddirecteur ANWB

Miel Termont, voorzitter KNBLO

**Gelezen in de dichtbundel 'Rondom de middag' van Miriam Janssen:
Wandelen**

Ratelwoorden
denderen
door het hoofd

maar voeten tasten
naar stiller
aarde

stilte
schrijft zich
onder het pad.

- Naar Achel: (Afkomstig uit de Uitgaanskrant van het E D, Donderdag 9 januari 2003.)

Jan Legius: 'Ik vertrek thuis rond halfzes in de ochtend. Via de burgemeester van Hoofflaan loop ik naar Waalre, Treeswijk en de Markt in Valkenswaard. Tussendoor stop ik twee keer om koffie te drinken en een boterham te eten. Om halfelf ben ik bij de Achelse Kluis waar ik de H. Mis bijwoon.

Ik heb dan een mooie wandeling gemaakt van ongeveer twintig kilometer en vervul mijn Katholieke plicht zoals ik dat vroeger heb geleerd. Tijdens de wandeling geniet ik vooral van de stilte en de natuur. En ik kom mensen tegen met wie ik een praatje maak.

Ik doe dit al sinds mijn pensionering in 1986. Hiermee blijf ik in conditie en ben ik in de open lucht.

Ik loop niet meer door de bossen. Dat mag ik niet meer van mijn vrouw. Mocht mij iets overkomen, dan zouden er geen voorbijgangers zijn om mij daar op te merken. De Maastrichterweg is wat dat betreft veiliger.

Onderweg loop ik veel kerken voorbij, maar de meeste zijn op zaterdagochtend niet open of er vindt geen Mis plaats. Sinds vier jaar loop ik de weg niet meer terug. Dat wordt teveel. Ik ben geen achttien meer!

Na de Mis in de Achelse Kluis krijg ik een lift aangeboden tot Valkenswaard.

Bij het voormalige Hertog Jan College stap ik op de bus naar Veldhoven. Rond één uur ben ik weer thuis.'

En toen ik Jan op zondagmorgen 19 januari trof, terwijl hij te voet op weg was naar de OLAT-startlocatie in Waalre, vertelde hij mij in het voorbijgaan nog vlug dat hij de tocht naar Achel reeds 450 keer heeft gemaakt!

16 februari OLAT-winterserietocht Oisterwijk

Na de start vanuit 't Oude Nest te Oisterwijk (Joh. Lenartzstraat 2) gaan de wandelaars op alle afstanden 10-15-20-30 en 40 km door het natuurgebied van de Oisterwijkse vennen naar kasteel Nemerlaer. De langere afstanden 30 en 40 km wandelen daarna richting Kampina om vervolgens via het natuurgebied de Mortelen bij de caf erust te komen.

Na de rust vervolgen wij de wandeling door de Mortelen en gaan dan via de Kampina en de Oisterwijkse vennen terug naar Oisterwijk.

Start: 30 en 40 km van 08.00 tot 09.30 uur

10 – 15 – 20 km van 09.00 tot 12.30 uur

finish: alle afstanden voor 17.00 uur

Attentie: OLAT-leden genieten een aanzienlijke korting op het inschrijfgeld, daarvoor is het nodig dat u bij het inschrijfbureau uw **OLAT-lidmaatschapskaart 2003** toont. Om onnodige vertraging bij het inschrijven te voorkomen vragen wij u uw lidmaatschapskaart gereed te houden. Dus als u inschrijft voor b.v. 4 personen dan toont u uiteraard ook 4 lidmaatschapskaarten

Als u wel lid bent maar eventueel uw kaart kwijt bent of niet hebt ontvangen dan moet u zich vooraf even melden bij de leiding van het inschrijfbureau, en dat is Jos van den Bersselaar. Dank voor uw begrip.

- Nuenen wil brug over de Dommel terug: Er moet weer een brug voor fietsers en voetgangers komen over de Dommel bij Nederwetten. Dat vindt het gemeentebestuur van Nuenen, dat hier een onderzoek naar gaat starten. Ook de gemeente Eindhoven, waartoe de andere oever behoort, zal betrokken moeten worden bij de plannen. Tot vier jaar geleden konden voetgangers en fietsers nog gebruik maken van de stuw bij de Hooidonkse watermolen, maar die werd afgesloten omdat deze op instorten stond. Sindsdien moeten wandelaars en fietsers omrijden of omlopen via het Wilhelminakanaal of de Soeterbeekseweg.

Er zijn vier plekken waar een nieuwe brug kan komen, denkt de gemeente Nuenen. Drie daarvan zijn in de buurt van de Hooidonkse watermolen. De vierde mogelijkheid is bij de middeleeuwse Oude Toren, iets naar het zuiden. Er zal nog heel wat water door de Dommel stromen voordat de brug er ligt, verwacht de gemeente. Als het plan is uitgewerkt, moet er misschien nog overleg komen met grondeigenaren. Ook zal de gemeenteraad van Nuenen nog moeten instemmen.

Een nieuwe voetgangersbrug over de Dommel bij Nederwetten zal door de wandelaars op ons Hertog Hendrikpad zeker worden toegejuicht en we ondersteunen daarom graag het initiatief van de gemeente Nuenen.

- Op Zondag 23 februari 2003 organiseert AV Weert haar **Winterwandeltocht**

Start: Atletiekbaan in Sportpark Leuken (achter Sporthal Leuken, Tromplaan/Sportlaan)

Afstanden: 10, 20 en 30 km.

Starttijden van 08.00 - 10.00 uur

Inschrijfgeld €2,- per persoon, kinderen €1,-, en inclusief een routebeschrijving en gratis koffie, thee, frisdrank of soep op de post.

De route is gelegen ten oosten van Weert en voert u over voornamelijk bos- en veldwegen en rustige verharde buitenwegen door enkele prachtige natuurgebieden.

De 10 km is gaat o.a. door de Kootspeel en Roeventerpeel en over enkele paden langs meanderende beekjes die pas onlangs door de natuurbeheerders zijn vrijgegeven.

De 20 km laat u uitgebreid kennis maken met "De Krang".

De 30 km voert U door de bossen en velden van de Schoordijk en Schoorweg.

Er is een post in de open natuur (inclusief toiletgelegenheid) en een cafépost.

Verdere inlichtingen: zie het LWP

- Ook zonder computer in OLAT-Nieuws: De redactie van ons Clubblad 'OLAT-Nieuws' ontvangt graag verslagen van wandeltochten en andere interessante wandelinformatie zo lang die geen commerciële belangen dienen. De verslagen mogen zowel geschreven als getypt per post naar het redactieadres worden gestuurd. Dus, ook al heb je geen computer hoeft dat helemaal geen belemmering te zijn om ons via OLAT-Nieuws eens te laten meegenieten van de belevenissen en ervaringen opgedaan tijdens jullie wandeltochten.

Alvast dank je, dank je...!

Constant-OP STAP

Winterserietocht WS'78 te Castricum

Op zaterdag 4 januari 2003 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit het Dorpshuis De Kern te Castricum om 9.00 uur. Al gauw na het verlaten van de bebouwde kom betraden we het Noordhollands Duinreservaat. Met een oppervlakte van 5300 hectare is het één van Nederlands grootste aaneengesloten natuurgebieden.

Door stelselmatige aankoop van grote stukken duingebied, die in particuliere handen waren, verwierf de Provincie Noord-Holland uiteindelijk dit grote natuurgebied. De laatste grote aankoop, verwerving van de Wimmenummer Duinen, vond in 1992 plaats. Het natuur- en recreatiebeheer is in goede handen van het PWN (Provinciaal Waterleidingbedrijf Noord-Holland). Bij het naderen van dat gebied wandelden we in zuidwestelijke richting, waar we na enige tijd de 26 meter hoge Kruisberg overtrokken. Na die berg in noordelijke richting naar het gebouwtje van de Scoutinggroep "Juliette-Low" bij Castricum, waar de soeppost was. Na de verzorging via zanderige wegen naar de Zeeweg in Bakkum, waar het bezoekerscentrum "De Hoep" gesitueerd is, waar we doorheen wandelden, en daarna langs camping Bakkum, waar gedurende de zomer duizenden Amsterdammers en Zaankanters (zijn dat niet de bewoners van de Zaanstreek?) hun tenten opslaan, en

via de Wei van Brasser belandden we bij De Hoge Toren, een uitzichtduin van 30 meter hoog met uitzicht over zee en duinen tot voorbij Egmond. Daarna langs het strand naar Egmond aan Zee, waar in het restaurant De Klok de grote rust was. Na de pauze eerst langs de boulevard naar de duinen van Six van Wimmenum met als hoogtepunt de laatste beklimming van de dag, het 27 meter hoge naamloze duin achter de Euroase Camping. Na het verlaten van die duinen langs "Wijde blik" aan de duinrand met uitzicht op bollen- en tuinbouwgebieden naar Egmond-Binnen, waar de koffie/theepost was. Na de verzorging eerst langs weilanden en later door bossen naar Bakkum Noord, waar de fruitpost was. Na de verzorging door de bebouwde kom van Bakkum Zuid en Castricum naar de finish. Het was een mooie en pittige wandeltocht. Het was zonnig vriezend weer. Er gingen van start 387 wandelaars.

Euraudax Wintertocht Rhenen

Op woensdag 8 januari 2003 organiseerde het Euraudax Comité Gelderland hun wandeltocht vanuit het restaurant Viaduct te Rhenen. We gingen om 11.00 uur van start.

Rhenen ligt nog net in de provincie Utrecht. Het werd in 855 als 'Villa Rheni' (landgoed van de Rijn) voor het eerst genoemd. De geschiedenis van Rhenen, reeds vermeld in 944, is verbonden met de legende van de heilige Cunera. In de latere Middeleeuwen is Rhenen een belangrijke bedevaartplaats geweest voor de verering van deze heilige. Rhenen was oorspronkelijk een vestingstad en bezit nu nog restanten van de 14^e-eeuwse ommuring.

Het woord Rhenen is waarschijnlijk afkomstig van Rhenus, een oude naam voor de rivier de Rijn. Na de oorlog kreeg Rhenen bekendheid door de industrie en het toerisme. Het 'Ouwehands Dierenpark' uit 1932 is een bekende toeristische trekpleister.

Nadat we gestart waren, wandelden we in de noordelijke richting met aan onze linkerhand de spoorlijn Rhenen-Utrecht (Veenendaallijn) richting Achterberg. Vanaf Achterberg mochten we weer naar Rhenen wandelen om vandaar de bossen in te gaan. We kregen verschillende klimmetjes te verwerken, kwamen o.a. langs Camping 'Thijmse Berg' en gingen daarna naar een plek bij het natuurgebied Kwintelooyen, waar de verzorging was.

Na deze verzorging trokken we door het zandgat 'Kwintelooyen' om dan door de bossen naar Elst te wandelen.

Hier was de grote rust gepland in jeugdherberg "De Eikelboom".

Na de rust kwamen we in het natuurgebied Willem III terecht, eerst waren er bossen en later veelal open veld met uitzicht op de Rijn, maar ook kregen we zo nu en dan een steenfabriek in het vizier. In het gehucht Stokweg stonden bij een manege veel paarden in de wei.

Door de bossen, met onderweg wat stijgingen, kwamen we weer terug in Rhenen. We passeerden verschillende oude monumenten en nog eens de Cunerakerk.

Dit is een laatgotische hallenkerk met dwarsschip en enkel koor en een geweldige toren. Met de bouw begon

men omstreeks 1450. De toren behoort tot de belangrijkste laatgotische bouwwerken van Nederland. De bouw van deze toren nam 39 jaar in beslag en werd betaald uit processiegelden.

In de nadagen van de WO II werd de Cuneratoren verwoest en het herstel heeft bijna 30 jaar in beslag genomen en duurde tot april 1974. Intussen was de verzorging ons niet vergeten en kregen we erwtensoeper. We konden er weer tegen en liepen over kronkelende asfaltwegen naar de Grebbeberg. Om daaroverheen te komen moesten nog enkele slingerpaden genomen worden. Toen we dat alles hadden bedwongen kregen we een mandarijn als beloning.

De Grebbeberg vormt het abrupte einde van de Utrechtse Heuvelrug. Door de hoogte van 50 meter boven NAP heeft men vanaf de Koningstafel, nabij de oude ringwalburcht, een uniek uitzicht over de Neder-Rijn met de uiterwaard de Blauwe Kamer en de vlakke Betuwe. De Grebbeberg is overwegend bebost met eiken (uitgegroeid eikenhakhout).

Na de Grebbeberg wandelden we langs de Rijn naar de weg Rhenen-Wageningen, die we volgden tot aan het Militair Ereveld Grebbeberg. Hier werd op 11, 12 en 13 mei 1940 hevige slag geleverd met het Duitse leger. De Grebbeberg vormde een van de zwaartepunten in de zogenaamde Grebbelinie bij de verdediging van het land.

Er sneuvelden meer dan 400 militairen tijdens de strijd in de Grebbestellingen en zo ontstond op de Grebbeberg de eerste Nederlandse oorlogsbegraafplaats: het Militair Ereveld Grebbeberg.

Na het passeren ervan door het natuurgebied Laarsenberg, dat bestaat uit loofbos, wat naaldbos en akkers. Het biedt uitzicht op de Gelderse Vallei. We verkenden dat gebied, keerden door weilanden weer terug naar Rhenen en gingen via de Grebbebergseweg naar de finish.

Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was koud en zonnig weer. Het sneeuwlandschap gaf een extra bekoring. Er gingen 62 wandelaars van start.

CASTLEBAR INTERNATIONAL 4-DAYS WALKS 4-7 JULY 2002

Piet Jansens

Een aantal jaren geleden vernam ik dat er bij de Koninklijke Luchtmacht een wandelsportvereniging opgericht zou worden. Er bestond al jarenlang een groep van Luchtmachtmilitairen die geregeld aan wandeltochten meedeed en ook gezamenlijk reisden naar wandelevenementen in het buitenland. Zelf was ik al eens in 1980 met een Klu-Detachement mee geweest naar de Tweedaagse van Bern in Zwitserland, maar als individuele wandelaar had ik verder geen belangstelling meer voor dat soort reizen. De doelstelling van de WSV-Klu is: 'het samenbinden van luchtmachtmedewerkers door aan nationale en internationale wandelevenementen deel te nemen'. Dit kan zowel in detachementverband als individueel en voor de in dienst zijnde luchtmachtmilitair is het dan de bedoeling dat dit in uniform plaatsvindt. De gepensioneerden mogen tot hun 65e jaar in uniform lopen maar dit hoeft niet persé. Dit kan ook in door de WSV-Klu verstrekte kleding zoals, T-shirts, sweaters of trainingspak. De WSV organiseert zelf geen wandeltochten, maar wel worden reizen aangeboden naar zo'n beetje alle IML wandeltochten in Europa en naar

wandeltochten die door andere krijgsmachten in het buitenland worden georganiseerd zoals de 4-daagse van de IJzer in België.

Nu als ex-militair met leeftijdsontslag lijkt het mij wel aardig om ook lid te worden van de WSV-Klu waardoor je voor een aantrekkelijke prijs mee kan met een 'buitenlandse trip'. In principe kan je alleen lid worden als actiefdienend militair maar er werd een éénmalig pardon gegeven voor de ex-militairen omdat deze natuurlijk niet in de gelegenheid waren om eerder lid te worden. Dus onmiddellijk gereageerd en mijn lidmaatschap veilig gesteld. De R.W.V. hoeft niet bang te zijn, mijn lidmaatschap daar blijft natuurlijk onveranderd voortduren.

Zoals al eerder gemeld, staat een medisch ongemak mij niet toe om aan lange afstandswandeltochten mee te doen, maar ik heb toch voldoende conditie op kunnen bouwen om aan een meerdaagse wandeltocht mee te doen. Door de lange wachtlijsten is een spoedige opname in het ziekenhuis nog niet te verwachten dus schrijf ik me bij de WSV-Klu in voor de 4-Daagse van Castlebar in Ierland. De Tweedaagse van Amersfoort met 2 x 50 km is een goede test die prima verloopt en zo voel ik me een stuk geruster om daar aan mee te doen.

Op woensdag 3 juli 2002 gaat de wekker al heel erg

vroeg af want ik moet om 07.00 uur op het vliegveld van Eindhoven zijn waar vandaan de luchtmachtgroep zal vertrekken. Eerst naar Zeist waar ik met een andere deelnemer mee kan rijden en dan in een rustig tempo in de stromende regen naar Eindhoven waar ik kennis maak met de andere deelnemers. De gehele groep bestaat uit 50 personen waaronder een 20-tal van de WSV-KM (Marine) Erg leuk is het om oud-collega's te ontmoeten die ik zeker

al 30 jaar niet meer heb gezien en met wie ik toen veel aan hardloopwedstrijden bij de Klu meedeed. Verrast ben ik als ik een collega ontmoet uit het bestuur van de vakbond waarmee ik vorige week nog een vergadering had. Zo zie je elkaar nog eens op een andere wijze. Na het inchecken stappen we in een Fokker-50 van Gandalf die de Klu ingehuurd heeft en gaan om 09.30 uur de lucht in. Iets later dan gepland, omdat we nog op een paar laatkomers moeten wachten. Spoedig vliegen we boven de wolken en de stewardess komt langs met koffie en broodjes en daarna nog eens met allerlei drankjes. Wat een verwennerij die ik met mijn eigen ruim 4000 vliegrepen op de helikopter bij de Klu nog niet meegemaakt had. Om 12.00 uur landen we op Knock International Airport, dat zich 'internationaal' mag noemen omdat er drie keer per week een dienst is op Manchester en nu dan wij uit Nederland. Het is niet meer dan één baantje in de 'middle of nowhere'.

Het is prachtig weer in Ierland en zelfs aan de warme kant. Terwijl we op de bus wachten is iedereen druk bezig om setjes Ierse Euromuntjes in te slaan bij de kassa van het winkeltje, het is een hele verzamelwoede en er moet voor de hele familie ingeslagen worden, want de Ierse muntjes zullen niet zo gauw in Nederland verschijnen. De bus brengt ons in een half uur naar het stadje Castlebar en we arriveren bij de sporthal van de St. Gerald-School wat ons onderkomen zal zijn in deze week. Het Ierse leger heeft gezorgd dat er veldbedjes aanwezig zijn en een ieder zoekt een plekje uit waar de spullen worden

neergezet. Mijn buurman Jac Kerbusch is een wandelaar uit Halsteren en met hem trek ik zo'n beetje de hele week op. Later in de middag verkennen we het stadje en na een warme hap in een pub kijken we 's avonds bij het Welcome Inn Hotel naar de opening van de 4-Daagse. Het Klu-Detachement loopt met de parade mee een rondje door de stad.

Ondertussen kom ik Cor Lockhorst tegen en nog een aantal andere bekende wandelaars uit Nederland. Het blijkt dat de 4-Daagse van Castlebar voor het overgrote deel uit Nederlanders bestaat en verder nog wat buitenlanders. In totaal 22 nationaliteiten. Zonder hen zou deze 4-Daagse geen bestaansrecht hebben. Nog een paar biertjes drinken en gezellig wat kletsen in het hotel en dan naar de sporthal voor de eerste overnachting.

Donderdag 4 juli 2002.

De starttijden zijn niet al te vroeg en dat is wel zo prima. Het is zwaarbewolkt maar gelukkig nog steeds droog. Eerst naar Restaurant O'Grady waar het ontbijt besproken is voor de gehele groep en om 08.30 naar de start voor de eerste dag. Cor vraagt of ik met hem mee wandel, maar ik sla dat beleefd af omdat hij op dit moment veel te snel gaat voor mij. Ik heb mezelf voorgenomen om het een beetje 'toeristisch' te doen en wil veel foto's maken. Hé, fototoestel vergeten, dus terug naar de sporthal en een half uur later ga ik dan op stap op het 40 km wegparkoers.

Van de grote groep militairen blij ik de enige te zijn die dat doet. De grote meerderheid doet mee aan de zgn. 'ramble' wat betekent dat ze onder leiding van een gids dwars door het gebied gaan. De afstand daarvan ligt tussen de 25 en 30 km per dag. Verder zijn er nog een aantal die de 20 km op de weg doen.

We verlaten de stad naar het noorden en na een uur gaat de route omhoog de 'bergen' in. Jammer genoeg begint het zachtjesaan te motregen en waardoor het zicht op de heuvels een stuk minder wordt en het ook een stuk kouder is. Voordat ik besluit om mijn regenjack aan te doen, ben ik eigenlijk al doornat. Het landschap is best indrukwekkend hier tussen de heuvels wat, alhoewel het niet echt hoog is, toch op een berglandschap lijkt. De

hoogste bergtop 'Groaghmoyle' ligt op 430 meter. Na zo'n 10 km is op de parkeerplaats van 'Windy Gap', een soort pas tussen de rotsformaties, een verzorgingspost waar - koude - limonade wordt verstrekt. Eigenlijk heb ik meer trek in een bak hete koffie maar dat is nergens te zien en op mijn vraag of er op de route een pub is krijg ik als antwoord dat de dichtstbijzijnde in Castlebar is! Op de gehele route kom je dan ook geen enkel dorpje of wat dan ook tegen. Eerlijk gezegd vind ik dat een beetje saai en het weer werkt natuurlijk ook niet mee, het blijft verder de hele dag regenen en het uitzicht is enigszins beperkt onder de klep van m'n pet.

Halverwege, bij boerderij 'Beltra', waar we bij de grote weg R312 aankomen is weer een drinkpost en dan wandelen we kilometers lang langs een groot meer: het 'Loch Bhéal Tra'. Jammer genoeg volgen we steeds de grote weg met vrij veel verkeer, maar andere wegen zijn er gewoon niet. Bij 'Glenisland', niet meer dan een aantal huizen, zie ik een grote dikke boom met een aardig muurtje waar ik een beetje droog kan zitten om mijn lunch op te eten. Dan maar weer gauw door om de spieren niet te koud te laten worden en via een prachtige weg met behoorlijk klimwerk arriveer ik om kwart over drie weer bij de Welcome Inn, in Castlebar. Volgens mijn tempo was het vandaag geen 40 kilometer en de teller zal zeker bij 36 km wel ophouden.

Vrijdag 5 juli 2002.

Het weer is goed opgeknapt en de zon komt al mooi tevoorschijn. Na het uitgebreide ontbijt bij O'Grady nu om 08.30 uur gestart en ik wandel een stuk op met Willy en Wilma Timmermans van OLAT. Gezamenlijk lopen zij heel wat 4-daagsen af op onze aardkloot maar zijn hier toch ook voor de eerste keer. We verlaten nu de stad in westelijke richting langs Kilganeer en Cornanool. Vanaf de weg heb je mooi uitzicht op diverse 'lochs' en na een uur bereiken we de eerste drinkpost. Bij Derrycoraun gaan we steil omhoog een smal landweggetje in naar

Caftronduff waar de 2^e drinkpost staat. Vanaf het terras van het landhuis maak ik foto's van de omgeving. De route vandaag is afwisselender met mooie smalle weggetjes en onverharde stukken. De heggen staan volop in bloei en blijken uit metershoge fuchsia te bestaan, een schitterend gezicht. Links en rechts doemen behoorlijke puisten van heuvels op en nu de zon volop schijnt is het een prachtige dag. Bij Glenisland zijn we op dezelfde plek als gisteren en ik houd op hetzelfde muurtje mijn lunchpauze niet wetende dat 200 meter verderop een verzorgingspost is met een hele rij stoeltjes. Daarna lopen we over dezelfde weg, de Delphin Drive, richting Castlebar. Dus ook weer met die ellenlange stevige klim, maar boven op de bult maken we nog een mooie omleiding over een onverharde weg door een zeer eenzaam gebied. Nu ben ik om kwart over twee binnen en was het vandaag 'slechts' 34 km. Van de Klu-collega's hoor ik dat zij vandaag een bijzonder zwaar parkoers hebben gelopen en ze vinden mij maar een 'gewone' straatwandelaar. In de supermarkt koop ik wat broodjes en beleg voor de andere dag.

Zaterdag 6 juli 2002.

Het heeft de hele nacht hard geregend en bij het vertrek uit de sporthal miezert het nog steeds. Gelukkig is het droog als we om 08.30 uur starten voor de derde dag. We gaan weer noordwaarts de stad uit over de grote weg, wat hier nogal meevalt, want veel verkeer is er niet. Bij Clydagh-Bridge verlaten we de 'drukte' van de 20 km wandelaars en gaan een mooie slingerende route maken over een uitgestrekt heideveld, waar de dopheide bloeit. Van andere wandelaars hoor ik dat er op de 40 km route maar zo'n 100 deelnemers zijn waarvan er nu een stuk of vijf voor me lopen. Het is inmiddels gaan regenen en het regenjack moet weer aan. Bij 'An Ros Thiar', een kruispunt, is een winkeltje wat open is en ik neem er een kijkje. Helaas, ook hier is geen koffie te verkrijgen maar even later staat bij een oud kerkje dat niet meer in gebruik is de drinkpost. De 20 km wandelaars zijn ook weer op deze route en met een aantal KLu-collega's loop ik een stukje mee op tot de route weer uit elkaar gaat. De 40 km route gaat nu over de 'bergrug' van de Tawnykinaff, door een zeer eenzaam gebied met hier en daar een boerderijtje. Eigenlijk overbodig te zeggen, want buiten de stad Castlebar is hier alles eenzaam en verlaten.

In de verte doemen de 'Burren' en 'Groaghmoyle' bergtoppen weer op die ik de eerste dag ook gezien heb.

Ook zie ik ver voor me uit een paar wandelaars lopen en klok hoe lang het duurt voordat ik ook op dat punt ben. Dat valt mee, want 10 minuten later passeer ik datzelfde punt. Na een drinkpost gaan we een mooi oud bruggetje over met onder ons een snelstromende beek met de mooie naam Clydagh River. Een mooie plek voor de lunchpauze na zo'n 3½ uur lopen.

De route volgt nu een onverhard pad door, wat ze hier een bos noemen, en ik kom de grote groep 'ramblers' tegemoet. We begroeten elkaar en terwijl ik een lang grindpad volg tussen turfvelden door zie ik de groep juist nog een van de steile bulten beklimmen. Heb zo het idee dat het voor hen wel een late binnenkomst zal worden. De dalende weg volgend kom ik bij Littleton terug op de grote weg die direct naar Castlebar gaat. Onderweg passeer ik een groep van de vliegmaatschappij El-Al uit Israël en een wandelaarster loopt een eindje met mij mee. Als zij verneemt dat ik uit Holland kom, gaat zij in rap Nederlands verder, want ze blijkt een aantal jaren in Alkmaar gewoond te hebben. In de Welcome Inn geef ik mijn controlekaart voor deze dag af en drink nog met een aantal kennissen gezellig een biertje. 's Avonds gaan we met het detachement gezamenlijk dineren bij O'Grady.

Zondag 7 juli 2002.

Het al weer de laatste dag van de 4-Daagse en de opmerking over 'straatwandelaar' is me toch een beetje dwars gaan zitten. Daarom ga ik vandaag mee met de 'ramble' en wil dat ook wel eens mee maken. De groep start om 09.00 uur en in een rustig tempo volgen we de gidsen de stad uit. Eerst nog een aantal kilometers over de verharde weg en dan een stop langs de weg waar een aantal wandelaars van schoeisel verwisselen. Sommige trekken er zelfs de laarzen bij aan. Gelukkig had ik vanochtend mijn oude wandelschoenen (als reserve meegenomen) aangetrokken, zodat dat niet zo erg is om door de blubber te trekken.

Na een paar stukken door moerasachtig gebied komen we bij een snelstromende beek en daar moeten we doorheen. Een aantal mensen staat bereidwillig in het water om de andere deelnemers te helpen met het oversteken. Er liggen wel grote keien in de beek waar je

over kan lopen, maar de meeste halen het toch niet om met droge voeten over te komen. Daarna klimmen we weer over natte stukken heide en grasvelden waarbij je in het spoor van de gidsen moet blijven en die hele stukken van route afbakenen met stokken, zodat je niet zal wegzakken in het sompige moeras en eeuwen later als veenlijk wordt teruggevonden.

Eigenlijk valt het nogal mee, dat wandelen door ongebaand terrein, en zeker niet zo zwaar als dat de groep mij had voorgesteld. Het wandelen in de Ardennen is, met de steilere klimmen, veel moeilijker en natte voeten krijg je overal waar de ondergrond een moeras is. Zelfs in de 4-Daagse van Apeldoorn of Zuid-Limburg kan het behoorlijk nat zijn. Na een aantal uren komen we terug op een verharde weg waar een verzorgingspost staat. Het is dezelfde weg die ik gisteren gelopen heb vanaf de andere kant. Er wordt warme soep uitgedeeld en met een broodje erbij kunnen de mensen weer op krachten komen. Het is tevens het einde van de trektocht door het gebied en iedereen kan op eigen gelegenheid de weg volgen naar beneden naar de finish. Ik zie dat een aantal mensen met grote snelheid weggaan en dat wil ik niet op me laten zitten en ga er achteraan. Vooral omdat Ben Mulder daarbij loopt waarvan ik vermoen heb dat die behoorlijk snel kan wandelen. Dus in rap tempo wandel

ik de dalende weg af en één voor één passeer ik de wandelaars. Pas vlak bij de finish in Castlebar heb ik Ben te pakken en samen drinken we een biertje op de goede afloop. Willy en Wilma gaan na afloop direct terug naar Nederland want ze moeten de andere dag alweer in Apeldoorn zijn voor de 4-Daagse aldaar. Zelf sla ik die dit jaar maar eens over.

Maandag 8 juli 2002.

Redelijk vroeg opstaan, ontbijten en dan alles inpakken en de sporthal opruimen. Om 09.00 uur zal de bus vertrekken

om ons naar het vliegveld te brengen. Iedereen heeft nu voldoende Ierse Euromuntjes verzameld en dan is het wachten op het vliegtuig. Deze keer is het een vrachtvliegtuig van de Duitse Luchtmacht, een Transall, en met 50 personen zitten we aardig vol op de niet zo comfortabele canvaszittingen. Maar dat moet je er voor over hebben als je goedkoop met de Klu wil reizen. Tijdens de vlucht worden toch nog lupa's verstrekt (lunchpakketten) en iets te drinken hebben we zelf wel bij ons. Grote hilariteit, vooral bij de dames, ontstaat als de geïmproviseerde toiletten worden ontdekt achter een canvas gordijn op de laadklep. Daar moeten natuurlijk foto's van gemaakt worden. Na een vlucht van wederom 2½ uur landen op vliegveld Eindhoven. We zeggen elkaar allemaal hartelijk gedag en tot ziens

en gaan huiswaarts. Een aardige 4-Daagse van Ierland zit er op, maar eerlijk gezegd vind ik persoonlijk de 4-Daagse van de Ardennen en Zuid-Limburg mooier en daar gaan we dan ook zeker weer naar toe.

7e De Grebbelinietocht met Euraudax vanuit Renswoude

Henri Floor & Coos Verburg

www.henrifloor.myweb.nl

Op zaterdag 28 december 2002 organiseerde Euraudax een wandeltocht van 25 km vanuit Renswoude. De start was officieel om 10.00 uur vanuit café 'De Zwaan'. Maar om 10 uur stonden nog zoveel mensen in de rij voor de starttafel, dat uiteindelijk werd besloten om de start met een kwartier te verlengen. Om 10.15 uur had toch nog niet iedereen ingeschreven, maar deze "ongelukkigen" konden dan op de grote rust inschrijven. Voor het geval u het nog niet weet: in een Euraudax-tocht wordt in een groep gelopen met een vast wandeltempo van 6 km per uur.

Vorig jaar werd deze tocht ook georganiseerd. Maar toen stond deze niet in het Landelijk Wandel Programma (LWP), omdat tot organisatie van deze tocht werd besloten op het moment dat het LWP al uitgekomen was. Langs de grote Nederlands Hervormde kerk verlieten we het dorp en betraden het kasteelbos. Hoewel het een zaterdag was, was de kerk toch open. Er was later die dag namelijk een begrafenis. Het was een luxueuze begrafenis, want er reden veel dure zwarte auto's in de rouwstoet. Deze informatie kreeg ik later van een collega van mijn werk te horen. Ik had hem een aangepaste routebeschrijving van de tocht gegeven. Deze collega vindt 10 uur starten veel te vroeg en 25 km te ver en wil niet in een groep lopen, maar hij houdt wel van wandelen.

Bij kasteel Renswoude liepen we om een grote vijver, die tegen het kasteel aanligt. Daardoor leek het kasteel zich op een eilandje te bevinden. In werkelijkheid was het een soort schiereiland. De storm van eind oktober had een forse boom over ons wandelpad neergelegd. Maar er was een stuk boom weggezaagd waardoor er ter plaatse alleen een wegversmalling was.

We staken een verkeersweg over en liepen vervolgens over een zandpad langs het Grand Canal. Na het einde van dit bijna 1 km lange kanaal betraden we de dijk van de Grebbelinie, verder kortweg de dijk te noemen. Deze dijk is een oud verdedigingswerk en dateert uit de 19e eeuw.

Het eerste stuk van de dijk was een zandpad. Op een gegeven moment hoorden we gefluit, ten teken dat er fietsers aankwamen. Op een gedeelte van het wandelparkoers bleek ook een ATB-parkoers te zijn uitgezet. We staken een splitsing van asfaltwegen over. Nu volgden we een tijdlang een schelpenfietspad over de dijk. We staken de verkeersweg van Renswoude naar Veenendaal over. Hier stonden klaar-overs van de eerder genoemde ATB fietstocht. We zagen hier de provincieborden van Utrecht en Gelderland. De dijk van de Grebbelinie is hier tevens de provinciegrens. Verderop liepen we langs camping De Batterijen. Daarop kwamen we bij de spoorlijn Utrecht - Arnhem uit en volg-

den deze. Bij het voormalige verdedigingswerk Schans De Batterijen staken we de spoorlijn over.

Nu zetten we koers naar de 21,8 meter hoge Emminkhuizerberg. Over de flanken van deze "berg" liepen we naar de A12-snelweg. We moesten over een smalle greppel springen alvorens op een grintfietspad onze tocht te kunnen voortzetten. Weldra bereikten we huizen van het buitengebied van de plaats Overberg, behorend tot de gemeente Amerongen. In een grote schuur van een boerderij was een verzorgingspost op 9½ km. In de schuur was grote bedrijvigheid. Een tiental arbeiders was bezig met het productieklaarmakend van de groente lof. Coos, die deze dag in de verzorging zat samen met de echtgenoot van één van de wandelaars, was druk bezig warme chocolade klaar te zetten. Voor de ingang van de schuur kregen we ook nog een koek. Na een rust van ruim 10 minuten vervolgden we ons pad. We liepen over een dijk terug tot aan het Vallekanaal. Dit volgden we een eind. Verderop staken we de spoorlijn van Arnhem naar Utrecht weer over en liepen toen naar de dijk van de Grebbelinie om onze tocht over die dijk voort te zetten. Een gedeelte van de dijk was hier weg gegraven vanwege die spoorlijn. We staken de Lunterse Beek over en kwamen vervolgens bij een kruis, een monument ter nagedachtenis aan verzetsstrijders, die hier in 1944 zijn doodgeschoten. We staken een verkeersweg over en na het gesloten café restaurant De Dennen dwaalden we door een bosgebied met veel plassen op de paden. Op 17 km was de grote rust in Mona's eet- en drankpaleis, één van de restaurantjes van het bungalowpark Ruwinkel te Scherpenzeel.

Tijdens de rust waren er een paar korte toespraken. Ondergetekende feliciteerde een drietal wandelaars met de in het verleden behalen van een 1000 km Euraudax speld. Hieronder bevond zich het OLAT-lid Marcella Creemers.

Tien minuten later werden ondergetekenden toesproken. Dit naar aanleiding van het feit, dat wij na 19 jaar Euraudax tochten te hebben georganiseerd, er mee stoppen.

Na de rust doken we weer een bos in. Verderop staken we tot tweemaal toe een stuk van het parkoers af. Door de grote deelname aan deze tocht dreigde de tocht anders te lang te duren. Eerder was al gezegd, dat we een kwartier later dan normaal waren gestart. We wilden niet veel later dan een kwartier finishen. En omdat het officiële parkoers 25,7 km lang was kon dit afsnijden best. De wandeltocht werd uiteindelijk ongeveer 24½ km lang.

Nu liepen we een traject van de Grebbelinie waar de dijk helemaal weggehaald was. Archeologen spreken

over dit stuk, dat de dijk is weggehaald door cultuurbarbaren, mensen die geen oog hadden voor deze geschiedkundige dijk. Opnieuw volgden we de dijk en op 20 km kregen we nog een appeltje bij de fruitpost. Nu bereikten we de Schans van het Voormalige Werk aan de Daatselaar. Op een oude kaart op een infobord stond dat dwars over deze schans de gemeente grens van de gemeente Lunteren en Renswoude liep. Liep, omdat Lunteren tegenwoordig gemeente Ede is en de gemeentegrens hier niet meer dwars over de Schans loopt. De parkoersbeschrijving gaf hier aan dat we helemaal om deze Schans moesten lopen, om deze vervolgens dwars over te steken. Maar ook hier vond een gedeelte van het eerder genoemde afsteken plaats.

Verder liepen we naar de dijk en staken vervolgens nog de Luntersebeek over, gevolgd door de Fliertsebeek.

We zagen nog een grote natuurschaatsbaan met lan- taarnpalen liggen. Op de baan zwommen nu troosteloos eendjes. Langs het Grand Canal werd kasteel Renswoude weer bereikt. We liepen het pad door het

Zandhanzen moesten sneeuw happen

Henri Floor

Op zaterdag **11 januari 2003** besloten wij op verkenning te gaan op het parkoers dat we voor de wandeling van WS'78 te Maarn hebben uitgezet. Omdat wij ongeveer 2½ km van dit parkoers af wonen, besloten we die extra 5 km op de koop toe te nemen. Om 8.20 uur verlieten we ons huis. De straatverlichting was net uitgegaan. De temperatuur bedroeg -8° Celsius en er lag een laagje sneeuw op de grond. Na een halfuurtje lopen, bereikten we het parkoers. Dat was in de parkoersbeschrijving, op het waar 25,750 km was afgelegd. We bevonden ons hier op landgoed Heidestein. We dwaalden over het afgerasterde gebied van Heidestein, overgaand in Bornia. We verbaasden ons erover, dat we zoveel sporen zagen van andere mensen, die hier hun voetsporen hadden achtergelaten in de sneeuw. En dat er (nog) geen pad was geweest waar niemand had gelopen.

We bereikten Austerlitz, waar op 30½ km de koffiepost was, althans volgens de parkoersbeschrijving. In dit dorp was weliswaar een supermarkt, waar we wat te drinken konden kopen, maar we waren pas 1½ uur onderweg. Verder dwaalden we door de bossen rond Austerlitz. We kwamen op een smal pad, waar een grote boom was omgewaaid. Op de geschiktste overstapmogelijkheid zat een ijzeren draad aan de boom vast, die als een soort haak menig wandelaar zou kunnen hinderen. Verderop dwaalden we door landgoed Noordhout. Nadat we de gemeente Driebergen hadden verlaten, volgden we enige honderden meters over het grondgebied van de gemeente Doorn alvorens de gemeente Maarn te betreden.

We kwamen hier bij Huize De Hoogt met een groot weiland bij het huis, dat voor de rest midden in de bossen lag. Het weiland was bedekt met een laagje sneeuw en vormde met het voornoemd huis een mooi foto-

kasteelbos nu tegengesteld. Om 15.20 uur was de finish. Er waren 156 deelnemers. Het was droog maar bewolkt weer geweest, waarbij de temperatuur op 8° lag.

motief. We staken de verkeersweg van Maarn naar Amersfoort over. Via natuurgebied Peppelenk en de rand van Koeheuvels werd de fruitpost op 37½ km bereikt.

Opnieuw kwamen we door natuurgebied Koeheuvels om tenslotte langs een natuurmeertje de finish te bereiken. De totale afstand bedroeg net iets meer dan 40 km. Hoeveel het exact wordt, is bij het schrijven van dit verslag nog niet bekend. Verderop in dit verslag zal duidelijk worden waarom. Na het bereiken van de finish liepen we nog enige honderden meters door naar de plaatselijk supermarkt. We moesten per slot van rekening ons vochtgehalte op peil houden. Na het verlaten van de supermarkt kwam de bedrijfsleider, geassisteerd door 2 collega's, op mij af. Ze hadden het vermoeden, dat ik onder mijn jas wat had zitten, dat ik niet had afgerekend. Tussen mijn twee bloesjes had ik, in een kartonnetje en een plasticje, mijn routebeschrijving gestopt. Hiervan stak het topje van de routebeschrijving tussen mijn openstaande blouse uit. Dit leek volgens de caissière op een streepjescode van een bepaald product en dus op een niet afgerekend artikel.

Na dit voorval liepen we weer terug naar het officiële startpunt en volgden ons pad. Buiten Maarn kwamen we langs een grote manage. Daarna bereikten we het Henschotermeer. Hier was het flink druk. De parkeerplaatsen waren vol, maar we zagen nog niet veel mensen. Even verderop, toen we uitzicht op het meer zelf kregen, bleek wat er aan de hand was. Een oud Hollands tafereel ontspan zich voor onze ogen, want op het meer werd druk geschaatst. We maakten hier twee foto's om later nog van dit tafereel na te kunnen genieten. Het officiële parkoers liep hier langs de rand van het meer. Wij besloten hier op het ijs te lopen, maar ook langs de kant. Dan konden we na afloop in ieder geval

nog op het werk tegen collega's zeggen, dat we op het ijs waren geweest. We kwamen nog langs strandpaviljoen Snorro's. Hoewel dit normaal dicht is in dit jaargetijde, was de uitbater bij deze gelegenheid wel geopend. We verlieten het Henschotermeer en staken de N224 -verkeersweg van Woudenberg naar Zeist- over. Nu dwaalden we door het heuvelachtige natuurgebied Binnenduinen Henschoten. Op de gemeentegrens van Woudenberg met Leusden lag het meertje Veenplas. Hier werd de laatste foto van het filmrolletje gemaakt. Op 9 km was de soeppost in de schuur van een grote boerderij te Leusden, althans nog steeds volgens de routebeschrijving. Want soep heb ik pas na afloop van de tocht gegeten bij het avondeten thuis.

Even voorbij de soeppost was een pad verdwenen. Dat was zelfs zo grondig gebeurd, dat we het pad helemaal niet meer konden vinden. Daarop werd een parkoerswijziging doorgevoerd. We hadden dit niet verwacht en hadden derhalve ook geen kaart bij ons. Maar ik was hier voldoende bekend om snel een alternatieve route te maken. Het meetwiel bestond in dit geval uit mijn lange benen, waarbij elke stap een meter is. Thuis konden we dit dan nog nalopen op de topografische kaart van dit gebied. Nu werd een kleine zandvlakte bereikt met de naam Hazencasino. Wellicht is de schrijver van de eerder genoemde voorbeschouwing over deze tocht door deze naam op het idee gekomen van het woord zandhaas.

We liepen nu in het gebied met de naam Treekerduinen. De topografische kaart geeft hier ook aan dat het hier militair oefenterrein betreft, maar niets is minder waar. Opnieuw werd een zandvlakte bereikt. Om de wandelaars optimaal te laten genieten, werd deze zandvlakte in de lengte overgestoken. Verderop bereikten we een groot heideveld met de naam Treekerpunt. Het werd weer eens tijd om een verkeersweg over te steken. Ditmaal was dat de N227, van Doorn naar Amersfoort. Na pannenkoekenrestaurant Bergzicht liepen we verder door bosgebied, als onderdeel van landgoed Den Treek Henschoten. We hadden al eerder door delen van dit gebied gelopen, maar hadden dat toen nog niet vermeld.

Nu steeg ons pad. We bereikten een maximale hoogte van 45 meter. Door de bladerloze bomen kregen we uitzicht op de piramide van Austerlitz. Het afgelopen jaar zijn er bij en om deze piramide omvangrijke werkzaamheden uitgevoerd. De berg waarop de piramide staat, is geheel ontdaan van plantengroei. De direct omliggende (oude) bomen zijn geroid, waardoor deze piramide op deze plek nu zeer goed opvalt. De bedoeling van de hele operatie is om de piramide en de directe omgeving in de oorspronkelijke staat terug te brengen. Bij restaurant 'De Piramide' staken we de provinciale weg N224 van Woudenberg naar Zeist opnieuw over.

Op 20 km werd de grote rust bereikt te Austerlitz. Op weg hier naar toe, kwamen we door een paar straten waar nog helemaal niet gestrooid was. We bevonden ons hier in de gemeente Zeist. We liepen de gesloten grote rust voorbij en gingen naar de plaatselijke supermarkt. Hier kochten we nog melk met een lekkere bananensmaak. We verlieten Austerlitz weer en kwamen langs een grote manege. We hoorden hier kinderstemmen. Deze kwamen van kinderen die in de manege aan het paardrijden waren. De verlichting was hier niet aan, zodat we de kinderen niet zagen. Op het punt waar we volgens de parkoersbeschrijving 21,865 km hadden afgelegd, besloten we de tocht af te breken vanwege de invallende duisternis. Het was toen halfvijf. Het was toen nog niet geheel donker. Maar via de kortste route naar huis was het nog 40 minuten lopen om het bos uit te komen. En daarna nog een klein halfuurtje naar huis. Door de regenval, voorafgaande aan deze vorstperiode, waren in veel paden schoenafdrukken en fietsbandafdrukken achtergebleven, die weer waren opgevroren. Daardoor waren veel paden ongelijk en was het daardoor ook zwaar lopen. Al met al hadden we toch 35 km van het officiële WS78 parkoers voorgelopen. Thuisgekomen luisterde ik naar de wandelbelevissen van Coos. Zij had in Scheveningen een tocht van 25 km gelopen bij RS80. Na afloop bezocht zij het nabijgelegen Voorburg waaraan zij nog vele dierbare herinneringen heeft.

Wandelen langs de Nederlands – Belgische grens (6)

Door: Piet en Janny Jansens

(Vervolg op OLAT-verhaal januari 2003)

Woensdag 30 mei

EEDE (GP-247) - MOLLEKOT (GP-326)

De volgende dagen raken we steeds verder verwijderd van de camping, dus moeten we een goede planning maken hoe we langs de grenspalen wandelen. Met het openbaar vervoer gaan is niet meer te doen, want dat komt alleen in de wat grotere dorpen. Na het bestuderen van de stafkaart en berekenen van de afstand die we denken te kunnen doen op een dag, nemen we dus de auto en ook de fiets gaat mee. Eerst naar Gp-347 bij het gehucht Biezen aan de Graaf Jandijk. Na het maken van een foto rijden we door langs de grenspalen 346 t/m

342. Bij de brug over het Leopoldkanaal bij St.Laureins (B) worden Janny en Castor bij een cafeetje afgezet en zelf rijd ik door naar het gehucht Mollekot bij Grenspaal 326. Daar wordt de auto achtergelaten en ik fiets dan via Watervliet en langs het kanaal terug naar St.Laureins.

Na een kopje koffie doen we de rugzakken om en gaan op stap langs de noordkant van het kanaal naar Gp-341. Deze staat achter een boerderijtje maar is toch goed te vinden. We volgen de weg door de Beoster Eede polder naar Gp-340 aan de Oostweg en merken op dat de

bovenste knop niet origineel is. In de loop der jaren zijn er nogal wat van deze "gestileerde dennenappels" verdwenen en vervangen door een andere knop. Eigenlijk zouden we door het land rechtstreeks naar de volgende grenspaal willen lopen, maar dat gaat niet, want we zijn

hier in een groot krekenslandschap en daar moeten we toch echt omheen. Het is er trouwens prachtig en zeer rustig. Langs de Blokkreek en diverse aftakkingen daarvan bereiken we Gp-339, maken een foto en steken de Kruisbeek over richting Hondseinde waar Gp-338 staat.

Op een paar honderd meter noordelijk staat ons nummer 337, we

wagen het er op om dwars door het land te gaan, pal onder een hoogspanningkabel door en hopen geen brede sloot tegen te komen. We hebben geluk, want anders hadden we een paar kilometer om moeten lopen. Voor nummer 336 moeten we wel een stukje terug de weg volgen maar kunnen dan langs de rand van een boomgaard weer een heel stuk afsteken. De grenspaal staat hoog op de dijk en deze heet dan ook Zeedijk, een teken dat vroeger de zee toch heel wat meer landinwaarts ging dan tegenwoordig.

We kunnen nu over de Kruispolderstraat gaan die het Belgische gedeelte van de grens volgt en komen langs een schitterende camping die er echter totaal verlaten bij ligt. In 1998 waren we er ook al eens wezen kijken en toen was de camping net geopend. Er staan maar een paar caravans (van Nederlanders) terwijl er toch 180 plaatsen zijn. Het lijkt wel of de Belgen zelf er niet zo van houden, die staan liever op een kluitje op een caravanpark. We lopen de camping op omdat hier ook Gp-335 moet staan. Die is er ook wel maar dan achter de omheining en aan de andere kant van een brede sloot. Dus terug naar de weg en om de camping heen. We komen eerst langs Gp-334 die op de dijk staat en een paar jaar geleden is vernieuwd nadat de vele oplapogingen niet meer hielpen. Nu kan ik ook bij Gp-335 komen, eerst voorzichtig over een smalle sloot springen en dan aan de goede kant langs de brede sloot.

De thermosfles wordt tevoorschijn gehaald voor een koffiepauze en vanaf de dijk hebben we een schitterend uitzicht over de St.Margrietepolder. Een paar koeien staan in een kleine kreek en dat levert een mooi Hollands plaatje op (of is het Belgisch?) De volgende grenspaal staat ruim 2 km verder, dus stappen we stevig door, eerst over een onverharde dijk en dan over de

Brandkreekdijk naar het gehucht Plakkebord waar Gp-333 wordt vereeuwigd. Vandaag komen we in kleine dorpjes en gehuchtjes met de mooiste namen, waar we nog nooit van gehoord hadden. Dat is ook het mooie van het wandelen langs de buitenkant van ons land, je komt nog eens in gebieden waar je normaal gesproken niet dagelijks komt.

De afstanden tussen de grenspalen zijn hier behoorlijk groot, want het is weer zo'n 1,5 km naar Gp-332 aan de Nieuwstraat bij het dorp Waterland-Oudeman (B). We gaan nu de 'Rovershoek' in dat in vroegere tijden een berucht gebied was vanwege de vele rovers en later de smokkelaars. Het was dan ook een moeilijk te controleren gebied met vele kreken en dijkjes. Grenspaal 331 staat boven op een grasdijk midden tussen hoog opgroeiend struikgewas en we moeten dit opzij duwen om een behoorlijke foto te kunnen maken. De Rovershoek door België volgend komen we eerst bij Gp-329 en 200 m verder om de hoek aan de Krakeeldijk staat Gp-330. Dit is een stuk korter dan andersom de grenspalen volgen.

Dezelfde paar honderd meter terug en dan langs de grens richting Moleken, ook weer zo'n buurtschap bijna 2 km verder. Op de Zandstraat staat Gp-328 en we blijven de weg pal langs de grens volgen naar het volgende gehucht Veldzicht. De grenspalen zijn hier gemakkelijk te vinden, ze staan bijna allemaal langs de weg en nummer 327 markeert de provinciale weg tussen IJzendijke in Nederland en Watervliet in België. Het is nu nog ruim een kilometer en dan komen we in Mollekot bij Gp-326 waar de auto geparkeerd staat naast een oud dorpscafeetje waar

we eerst even wat drinken voordat we teruggaan naar de camping in Heille. We zijn weer een hele dag onderweg geweest en berekenen aan de hand van de stafkaart dat we ruim 20 kilometer afgelegd hebben. Op de terugweg halen we de fiets op die we in St.Laureins gestald hebben en waar we niet bang hoeven te zijn dat die door onverlaten wordt meegenomen. In de caravan bestuderen we hoe we de volgende etappe zullen indelen en tot hoever we kunnen komen in deze vakantie.

Donderdag 31 mei

We hebben de stafkaarten nog eens goed bestudeerd en om langs de volgende grenspalen te kunnen wandelen is het beter als we naar een camping in Philippine ver-

huizen. We zijn tijdens het wandelen van het Grenslandpad in 1998 ook op Mini-Camping 'Vattsas' geweest, en ook nu hebben ze een plaatsje voor ons. We nemen dan ook afscheid op de boerderijcamping van Heille en maken de caravan vast aan de auto en vertrekken naar Philippine waar we hartelijk ontvangen worden. Tussen de hoog opgaande struiken vinden we een mooi plekje voor de komende dagen. Vandaag doen we verder wat boodschappen in het dorp en maken een planning voor de volgende etappes.

Vrijdag 1 juni

SAS VAN GENT – PHILIPPINE – MAAGD VAN GENT

Het lijkt er op dat het een droge dag wordt dus nemen we in het dorp de bus naar Sas van Gent. In het centrum stappen we uit en wandelen zo'n 2 km zuidwaarts langs het kanaal Terneuzen – Gent tot de grensovergang. Volgens het boek 'Zeeuwsch-Vlaanderen, de geschiedenis van een grensgebied' zijn de grenspalen 309 en 310 sinds 1964 opgeslagen in een loods te Gent. Vanwege de verbreding van het kanaal kwamen ze in de verdrukking en de Nederlandse en Belgische regering konden niet tot overeenstemming komen tot een nieuwe afbakening van de grens. Van dezelfde schrijver (Piet Stuij) weten we evenwel dat de grenspalen in 1991 weer herplaatst zijn, al staan ze dan niet meer exact op de oude plaats. Grenspaal 309 staat nu naast het oude douanegebouw, pal op de westelijke oever van het kanaal en is keurig opgeknapt. Grenspaal 310 staat precies aan de andere kant van de weg op een speciaal aangelegd talud.

Nadat beide grenspalen op de foto zijn gezet vervolgen wij onze weg over de Poelstraat, steken een goederenspoorlijn over en vinden een kilometer verderop Grenspaal 311 in de berm van de weg. Om een fatsoenlijke foto te kunnen nemen moeten we eerst de hoge brandnetels plat trappen. Dan gaan we door over de Poel-

dijkstraat en op de kruising met de Vrijstraat in het gehucht Haak staat Gp N° 312. Omdat hij op een kruispunt staat wordt hij nog al eens misbruikt voor het aanplakken van folders en beschilderd met routepijlen van fietstochten.

Het is nu weer ruim 2 km naar de volgende grenspaal en we blijven de Vrijstaat volgen. Op de hoek met de oude Molenstraat vereeuwigen we Gp N° 313 en gaan

snel door naar Gp N° 314 zo'n 1200m verderop. Het is even zoeken omdat de grenspaal achter een paar bomen en tussen de struiken staat. Het is na zo'n 8 km wandelen een mooie plek om even de benen te strekken, een bakkie koffie te doen uit de thermosfles en een boterhammetje te eten. Castor is ondertussen druk bezig om kennis te maken met de in vele getale aanwezige fazanten en patrijzen.

Eigenlijk zouden we nu terug moeten naar de Oude Molenweg, maar we wagen het er op om langs de oever van de Grote Kilkreek en de rand van een akker te gaan tot aan een boerderij waar we via het erf weer op de weg komen.

Gelukkig geen problemen met de eigenaar of waakhonden. Boven op een dijkje langs de Scheurhoekstraat vinden we Gp N° 315 en 400m verderop staat N° 316 langs dezelfde dijk. Het is hier een

prachtig natuurgebied met oude kreken en we volgen het grenspad richting het gehucht Holleken.

Achter een van de huizen die het gehucht vormen moet grenspaal 317 staan, een bewoner wijst ons de weg er naar toe. Tussen een grote puinzooi van een afbraakpand en hoogopstaande struiken vinden we hem. Juist als Piet een foto staat te maken komen er twee grote honden blaffend op hem af maar met een beetje praten lukt het om ze af te schudden. Dan over de Hollekenstraat naar Posthoorn bij Philippine. Op de kruising met de Posthoornstraat staat Gp N° 319. We zijn nummer 318 dus voorbij gelopen, maar waar is die dan?? Een stukje terug vinden we hem in de achtertuin van een boerderij onder aan de dijk tussen de struiken en achter een schutting. Vanaf de weg totaal niet te zien!

Omdat we nu vlak bij de camping zijn wandelen we terug naar de caravan om te eten en te drinken. We hebben er nu zo'n 15 km opzitten. Janny en Castor blijven nu op de camping en Piet gaat weer verder om nog wat grenspalen op de foto te zetten. Terug langs Grenspaal 319 en dan over de Noordstraat naar Boekhoute-Haven (B) voor Gp N° 320 die hoog in de berm staat tussen hoge struiken. Boekhoute-Haven is nog bekend van vroeger toen Boekhoute via de zeearm "De Braakman" verbonden was met de Noordzee en het in de haven een hele drukte was van de mossel- en garnalenschepen. Ook Philippine was toentertijd aan dezelfde zeearm gelegen en had een grote mosselhaven. Nu resteren in

het stadje nog een aantal grote mosselrestaurants waar vooral de Belgen op af komen.

Grenspaal 321 staat een paar honderd meter verderop aan een zandpaadje, een zijweg van de Noordstraat. Ik wandel nu richting het dorpje Maagd van Gent en de straat zelf heet ook zo. Grenspaal 322 staat vlak voor de brug over het Isabellakanaal en nummer 323 net aan de andere kant van de brug. Opvallend is de bovenste knop van de laatste grenspaal wat een scherpe kegelvorm is

en geen "gestileerde dennenappel" zoals het hoort. Op de kruising met de Noorddijk die België inloopt, tref ik Gp N° 324 en dan is het nog zo'n 600 meter naar Gp N° 325 aan de Vrije Weg. De vorige keer waren we al tot Gp N° 326 in Mollekot gekomen, dus ga ik dezelfde weg terug naar Philippine en dan zit er weer een lange dagetappe op. De totale wandelafstand vandaag was zeker 30 km wat natuurlijk ook komt doordat bepaalde stukken heen en terug gelopen moest worden.

Recreatieve wandelingen

OLAT PROGRAMMA IN DEZE PERIODE

Zondag 16 februari 2003
4e tocht 36e winterserie

Café-Restaurant 't Oude Nest'
Joh. Lenartzstraat 2 Oisterwijk

Start: 40 - 30 km 08.00 - 09.30 uur
20 - 15 - 10 km 09.00 - 12.30 uur

zaal open vanaf 07.15 uur, sluiting finish 17.00 uur

inschrijfgeld OLAT-leden

40 - 30 km €1.60

20 km €1.20

15 - 10 km €0,70

zondag 16 maart
5e tocht 36e winterserie
Café-zaal 'Du Commerce'
Langstraat 8 Leende
Ook 60 km start 07.00 uur

meer informatie:
Marinus van Roosmalen ☎ 0413- 475467

OOK OLAT

Clubreis zaterdag 8 maart La Reid - Stavelot
Zie ook ons jaarprogramma 2002-2003

februari

9	Tilburg	40-23-12-5 km	09.30 uur
	Vijverlaan 2	☎ 0416-362858	
9	Roosendaal	40-25-15-10 km	08.00 uur
	Kruisstraat 60	☎ 0165-568880	
9	Waalwijk	30-25-20-15-10km	09.00 uur
	Crispijnstraat 83	☎ 0416-335140	
16	Oisterwijk	40-30-20-15-10 km	08.00 uur
	Joh. Lenartzstr 2	☎ 0413-475467	
16	Someren-Heide	20-15-10-5 km	09.00 uur
	Kerkendijk 126	☎ 0493-490153	
23	Weert	30-20-10 km	08.00 uur
	Sportstraat 4	☎ 0495-535280	
23	Escharen-Grave	25-15-10-6 km	09.00 uur
	Essinklaan 1	☎ 0486-473527	

Maart

2	Waalwijk	30-25-20-15 km	09.00 uur
	St.Crispijnstr 83	☎ 0416-335140	
2	Zevenbergen	25-15-10-5	09.00 uur
	Galgenweg 62	☎ 0168-325389	
8	Breda-Zuid	40-25-15-10 km	09.00 uur
	Viandenlaan 7	☎ 076-5657357	
8	Wijk en Aalburg	40-25-15-10 km	09.00 uur
	Jasmijnstraat 69	☎ 0416-691912	
9	Tilburg	40-23-12-5 km	09.30 uur
	Vijverlaan 2	☎ 0416-362858	

**De ideale plek voor fantastische wandel,
outdoor en wintersport vakanties**

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

9 maart OLAT- wedstrijd-prestatiewandeling

Olland - St.- Oedenrode

Melden: minimaal 30 minuten voor de start bij: Ontmoetingscentrum 'Den Holm', Pastoor Smitsstraat 40, te Olland
50 km €10.00 start: 11.00 uur precies. Limiet minimaal 7 km/u. → rondeparkoers 2390 meter
35 km € 9.00 start: 11.00 uur precies. Limiet minimaal 7 km/u. → inclusief verzorging en
20 km € 8.00 start: 12.30 uur precies. Limiet minimaal 7 km/u. → tijdregistratie.
5 en 1 km € 3,50 start: 11.45 uur precies: wedstrijd en briskwalking.

OLAT-leden, mits tijdens de tocht als zodanig herkenbaar, krijgen 50 % korting op het inschrijfgeld.
KNAU-wedstrijdatleten inschrijven met 25 % korting tot 1 maart 2003 (giro 1775156 penningmeester OLAT)
OLAT- wedstrijdsecretariaat: Hulstbosakker 47, 5625 VS EINDHOVEN tel. 06.24175221